

ZA IZBOLJŠANJE LISTA
potrebujemo Vaše dobre volje. Vsek, ki
mu priporočate "Glas Naroda" ali ga
prijateljuje, pridobite za naročnika. Vam bo hvale-
fen, ker ste mu odprli pot k zares lepemu
in zanimivemu čitivu. :: :: ::

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

CITATELJE OPOZARJAMO,
da pravočasno obnove naročni-
no. S tem nam boste mnogo pri-
hranili pri opominih. — Ako še
niste naročnik, pošljite en do-
lar za dvomesečno poskušnjo.

TELEPHONE: CHelsea 3-1242

Entered as Second Class Matter September 21st, 1903 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

ADDRESS: 216 W. 18th ST., NEW YORK

No. 123. — Štev. 123.

NEW YORK, FRIDAY, MAY 27, 1938—PETEK, 27. MAJA, 1938

Volume XLVI. — Letnik XLVI.

SPLOŠNI DELAVSKI POLOŽAJ ŠIROM AMERIKE

BORBA V KEWANEE, ILL. — SPREJEM DELAV. PREDLOGE

POLICIJA OMOGOČILA STAVKOKAZOM VSTOP V TOVARNO

KEWANEE, Ill., 24. maja. — Pred Walworth Valve and Fitting Mfg. Co., so se završili včeraj krvavi izgredi. Na povelje organizacijskega odbora jeklarjev je pred nekaj dnevi zastavkalo vseh 1900 delavcev. Včeraj se jih je kakšnih tristo premislilo in so hoteli nazaj v tovarno, toda piketi so zastražili vse vhode. Vmes je posegla policija ter prodrla kordon štrajkarjev.

Nekateri delavci so izrabili priliko in šli v tovarno, toda vodstvo jim je naznanilo, da bo obratovanje za nedoločen čas ustavljeno.

V bojih s policijo je bilo ranjenih 14 štrajkarjev.

IZGREDI PRI J. J. CASE CO. V ROCKFORDU

ROCKFORD, Ill., 24. maja. — Pred tovarno J. J. Case Farm Implement Co., se je vnela včeraj pravcata bitka med policijo in več sto piketi United Automobile Workers. Štirje policisti in več štrajkarjev je bilo ranjenih.

BREZPOSELNOST MED MLADINO V MESTU NEW YORK

V New Yorku je tretina mladih ljudi v starosti od 16 do 24 let nezaposlenih. Približno 400,000 fantov in deklet v tej starosti je prizadetih vsled nezaposlenosti ter njenih finančnih in socialnih stisk.

O tem je razpravljala Leonard W. Mayo, odbor-
nik "Welfare Council of New York City". Petde-
set odstotkov te nezaposlene mladine je že več kot
leto dni brez vsakega dela in zaslužka.

DELAVSKA PREDLOGA

WASHINGTON, D. C., 24. maja. — Poslan-
ska zbornica je pozno nocoj sprejela delavsko
predlogo, ki določa minimalno plačo in omejuje
delovni čas. Nato je bila izročena senatu, ki je že
zadnje poletje slično predlogo sprejel.

Pri končnem glasovanju je večina preprečila vse
poskuse, da bi bila za delavce po južnih državah
določena nižja minimalna plača. Predloga dopu-
šča le malo izjem ter je veljavna za vse Združene
države.

Pristaši administracije so sklicali zbornico celo
uro pred določenim časom ter izjavili, da bodo
zborovali tako dolgo, da bo predloga sprejeta.

Demokrat Ramspeck iz Georgije je predlagal
ustanovitev posebne oblasti, ki naj bi določila po-
sebno minimalno plačo in poseben delovni čas za
posamezne dele dežele.

Mrs. Mary Norton, predsednica odseka za de-
lavske zadeve, je rekla, da Ramspeckovega pred-
loga nihče ne razume, nakar je bil predlog s 139
proti 70 glasovom poražen. To glasovanje je ozna-
čilo zmago.

Republikanci poslanec Taylor iz Tennessee je
predlagal stalno minimalno plačo 25 centov na
uro, ki se bo po vsako leto povišala za 5 centov, da
bo slednjič znašala 40 centov. Delovni teden bo
znašal najprej 44 ur, v tjuen dveh letih bo pa zni-
žal na 40 ur.

Demokrat Martin iz Colorado je kritiziral v
predlogi vsebovano prepoved otroškega dela kot
nezadostno. Predlagal je, naj bi bili vsi predmeti,
ki jih izdelujejo mladoletni, na poseben način o-
značeni. Njegov predlog je prepadel.

Sprejet je bil pa predlog demokrata Biermana
iz Iowe, naj se predloga ne tiče predelovalcev
farmskih produktov.

Avstrija razdelena v nazijska okrožja

CARDENASOV POZIV NA UFORNIKE

Predsednik je upornike
pozval, da odlože oro-
žje. — Kdor se vrne do-
mov, ne bo kaznovan.

MEXICO, Mehika, 25. maja. —
Predsednik Lazaro Carden-
as, ki je izjavil, da je del dr-
žave San Luis Potosi še vedno
v upor, je pozval upornike, da
odlože orožje in se vrnejo na
svoje domove.

Predsednik je obljubil onim,
ki se predajo, da ne bodo ubiti
in dodal, da poziv na uporni-
ke ne kaže na slabost vlade.

Poziv pravi med drugim:
"V namenu, da narod države
San Luis Potosi dobi mir, po-
zivljamo vse v upornem taboru,
da se vrnejo domov, da zasta-
vijo svoje moči v vredno delo
in ne v nečastno in poniževalno
bojevanje."

"Delavci so dovolj trpeli pod
zatravnimi vladami, ko so bili
ob času, ko so imeli dovolj dela
in ne v nečastno in poniževalno
bojevanje."

"Poveljniki vojaških oddel-
kov imajo povelje, da varuje-
jo življenje onih, ki so v upor
in da jim napravijo lažko, da se
vrnejo k svojim ogugljenim in
v pošteno življenje, ki ga za-
luteva domovina."

Predsednik Cardenas je o-
značil generala Saturnina Ce-
dillo kot protirevolucionarja.
Zopet pa je napadel petrolej-
ske družbe, trdeč, da se Mehika
bori za uničenje vsake oblike
sužnosti in brani svojo neodvi-
snost proti vsaki krivični agre-
zivnosti tujega kapitala.

Vladni aeroplani so priprav-
ljeni, da raztresejo predsedni-
kov poziv po celi državi.

General Cedillo poveljuje ar-
madi 14,000 indijan. kmetov.
Proti njim pošilja predsednik
Cardenas vojaštvo po pan-ame-
riški cesti do Valles de vojaški-
mi tovornimi avtomobili, v
San Luis Potosi pa po železni-
ci.

Cedillovi vojaki se nahajajo
v gorah, ki so zelo gosto zara-
ščene z drevjem. Vsed tega jih
je zelo težko najti in jih je vi-
diti samo tedaj, kadar napade-
jo, nakar pa se zopet naglo po-
razgube v gozd.

OČE KAZNOVAL SVOJO 34-LETNO HČER

BEACON, N. Y., 24. maja. —
Ko se je vrnila 34 letna Mrs.
Loretta Hinder pozno ponoči
domov, jo je vzel njen 64 let-
stari oče George Thomson na
kolena ter jo prav pošteno na-
šeskal. Hči, katero je njen mož
pred šestimi leti zapustil, ga je
šla tožiti. Sodnik mu je priso-
dil šest mesecev zapora, pa mu
je pozneje kazeno odpustil.

— Jaz sem starokopiten člo-
vek, — je rekel Thomson, — in
po mojem mnenju ni prav, da
bi se ženske ponoči klatile oko-

RIBIČI BODO OBOROŽENI PROTI JAPONCEM

Ribiči so brzojavno pro-
sili za varstvo proti Ja-
ponskim ribičem. —
Družba b o oborožila
dve ribiški ladji.

SEATELE, Wash., 25. maja. —
Ribiči na Alaski so se v je-
zi oborožili, da prečenejo ja-
panske ribiče, ki prihajajo na
ameriško stran lovit losa.

The Pacific Coast Codfish Co.
je naznanila, da bo poslala 24
pušk in dovolj municije dvema
svojima ribiškim ladjama v o-
kolici Bristol zaliva pri Bern-
skem morju, ker so ribiči po
brezčistem brzojavu prostili za
orožje.

Navdušenje za odkrito vojno
med ameriškim in japonskim
ribiči se je naglo razširilo ob
paciški obali. Ribiška unija
na Alaski je naznanila, da bo
takoj poslala ojačenja na la-
dijah McKinley in La Merced
na jugozapadno Alasko.

"Ne bomo se več igrali s tem
japonskim položajem," je rekel
tajnik ribiške unije William
Hicker. Ribiči so že jezni in bo-
do storili vse, da prečenejo Ja-
ponce. Naši možje, ki bodo šli
proti severu, bodo pripravljene
na boj."

Kot pravi Hicker, se nahaja
15 japonskih ladij 8 milj od a-
meriškega obrežja in da pride-
jo celo na obrežje, ako mislijo,
da jih nikdo ne vidi.

Neko drugo poročilo pa pravi,
da so japonski ribiči razte-
gnili svoje mreže na daljavo
več milij v Bristolskem zalivu.

Japonska je nedavno obljubi-
la Združenim državam, da ja-
ponski ribiči ne bod ovej lovili
lossov v bližini Alaske, toda po-
godba ne zabranjuje lovitv ra-
kov v oddaljenosti treh milj od
obrežja.

Tajnik ribiške družbe G. W.
Shields je rekel, da bo orožje
poslano ladjama Sophie Chri-
stenson in Charles R. Wilson
skrivaj, da ga ne bi kdo zaple-
nil.

NAROČITE SE NA "GLAS NARODA" NAJSTAREJŠI SLOVENSKI DNEVNIK V AMERIKI

li. Zda sva se pobotala. Vsa-
kečr sme ostati zunaj do de-
setih, ob sobotah in nedeljah pa
do polnoči. Jaz sem že štiride-
set let oženjen, pa sem svo-
jo ženo samo šestkrat poljubil.

— Da, — je pritrdila mati, —
na hčerko morava paziti, četudi
misli, da je dovolj stara. Da-
našnji svet je poln nevarnosti
za mlada dekleta.

Ko jo je oče pretepal, ga je
34 letna Loretta prav pošteno
opraskala po obrazu,

GEN. POŠTAR ZAGOVARJA VLADNO POLITIKO

Ljudi, ki širijo neosnova-
ne govorice, je označil
kot "znanilce nesreče".
Deset milijonov ljudi bi
nikdar molče ne strada-
lo.

CHICAGO, Ill., 24. maja. —
Včeraj je govoril pred člani
Commonwealth kluba general-
ni poštni mojster Farley ter se
posebno zanašal nad tistimi, ki
širijo neosnovane govorice o
Rooseveltovi administraciji. —
Imenoval jih je krive preroke
in znanilce nesreče.

— Vse, kar se sedaj dogaja,
— je rekel, — je treba trezno
presoditi, pa pride človek do
zaključka, da je Rooseveltova
administracija na pravem sta-
lišču. Oni, ki pravijo, da je re-
publika v nevarnosti, vede po-
tvorjajo resnico.

— Cilj najnovejšega Roose-
veltovega programa je, spravi-
ti biznis zopet na noge in po-
magati nezaposlenim.

Glede očitkov, da je vlada ne-
smiselno potrošila milijarde in
milijarde, je rekel Farley: —
Da, dosti denarja smo izdali,
toda ves ta denar je bil izdan
za gospodarsko izboljšanje de-
žele in za relief. S tem smo za-
ščitili deželo pred nemiri in iz-
gredi. V Združenih državah je
deset milijonov nezaposlenih.
Za vse te ljudi skrbimo. Nihče
naj ne misli, da bi deset mili-
jonov ljudi molče stradalo.

VELIK POTNIŠKI AEROPLAN SE JE RAZBIL

Aeroplan z destimi ose-
bami je bil na potu iz
New Yorka v Chicago.
Ubiti so bili vsi.

CLEVELAND, O., 26. maja. —
Potniški aeroplan, ki je bil
last United Air Lines in ki je
bil na potu iz New Yorka v
Chicago z desetimi osebami na
krovu, je v plamenit treščil na
tla v močvirnatu pokrajini oko-
li 8 milj južno od Clevelanda.
Vseh deset oseb je bilo ubitih.

Dve uri nato, ko je aeroplan
padel na tla, so rešili iz pod
razvalin izvlekli vseh deset trupel.

Pred nesrečo je aeroplan kro-
žil po zraku kot bi iskal prime-
ren prostor, da bi mogel prista-
ti. Ob 11.20 ponoči pa je padel
med drevje v močvirju. Aero-
plan je gorel celo uro in ogenj
je bil tako vroč, da rešili niso
mogli ponesrečencem na pomoč.

Aeroplan je vodil pilot James
L. Brandon, ki je že preletel

DR. KURT SCHUSCHNIGGU SO ODPOVEDALI ŽIVCI

DUNAJ, Avstrija, 25. maja. — Včeraj je bila
objavljena administrativna preobrazba Avstrije.
Z njo je bila dežela razdeljena v nova okrožja. Ob-
nem pa je bila tudi zelo omejena avstrijska vlada.

Po novi prerembi je dr. Ar-
thur Seyss-Inquart deželni gla-
var ali governor toda njegova
vlada ima samo štiri ministre:
za notranje zadeve, za trgovino
in finance, poljedelstvo in pra-
vosodje.

Izginilo je vnanje in vojno
ministrstvo. Mesto province ali
kronovin so bili postavljeni
gauji in ime "Avstrije" je po-
polnoma izginilo. Vsak gau
predstavlja posebno nazijsko
okrožje.

K Dunaju so bila priključena
razna predmestja, med njimi
tudi Moedling. Njegov gover-
ner ali vodja gauja je Globesnik.
Dolenja Avstrija je postala
Niederdonau (Dolenja Donava)
z glavnim mestom Krems. Go-
renja Avstrija je sedaj Ober-
donau (Gorenja Donava) z
glavnim mestom Lincom.

Gauji Salzburg, Koroška in
Štajerska so obdržali svoja im-
ena in glavna mesta. Voral-
berška je bila priključena Ti-
rolski, vzhodna Tirolska je bi-
la združena s Koroško, Burgen-
land pa k Štajerski.

DUNAJ, Nemčija, 25. maja. —
Nek ožji prijatelj bivšega
avstrijskega kanclerja dr. Kur-
ta Schuschnigga je rekel, da so
pred dvema dnevi dr. Kurt
Schuschnigg odpovedali živci
v palači Belvedere, kjer je bil
prihramen, odkar se je Hitler po-
lastil Avstrije.

Lastna benediktinskega sa-
mostana v St. Lambrehtu na
Štajerskem je bila včeraj zaple-
njena. V uradnem poročilu v
Wiener Zeitung ni bil naveden
vzrok za zaplenbo.

List "Neuigkeits Welt" je
mnenja, da je bilo premoženje
zaplenjeno zaradi finančnih te-
žkoč, kajti zadnja leta je samo-
stan prodal mnogo umetnin.

Po celi bivši Avstriji bo uve-
ljavljena protizidovska posta-
va, ki je bila sprejeta na nazijs-
kem kongresu v Nurnbergu.

nad milijon milj in je leta 1935
peljal na Alasko nov serum
proti influenci.

Poleg pilota Brandona je bil
so-pilot Merrifield Austin, ste-
wardess Mildred Macek (Ma-
ček?) iz Milwaukee, Wis. in 7
potnikov.

Preiskava je dognala, da sta
ob istem času odpovedala oba
motorja, vsled česar je aero-
plan z veliko naglico treščil na
zemljo. Strokovnjaki v letal-
stvu pravijo, da bi aeroplan
mogel pristati na letališču v
Clevelandu, ako bi deloval tu-
di samo en motor. To je sedaj
prvič v letalstvu, da sta oba
motorja ob istem času uodpove-
dala.

OPUSTOŠENJE KITAJSKE

Cele vasi so požgane. —
Pod vodo so velike po-
krajine. — Japonci pro-
dirajo dalje proti zapa-
du.

PEIPING, Kitajska, 26. ma-
ja. — Nekaj časnikarskih poro-
čevalcev se je z aeroplanom od-
peljalo iz Peipinga v predel ob
Lunghaj železnici in časnikar-
ji poročajo, da so videli veli-
kanske pokrajine popolnoma o-
puščene brez kakega prebi-
valeca, vasi in polja brez kakega
znaka življenja. Natančno je
bilo mogoče videti zapuščene
strelske jarko in okoli 1000 za-
puščenih vasi.

Nekatero vasi izgledajo ne-
poškodovane, druge pa kažejo
sledove vročih bojev. Mnogo
vasi je bilo požganih in iz tal
mole samo zidovi.

Tajerevng in Sučov, kjer so
bili najhujši boji, ne izgleda-
ta hudo poškodovana, dasi so
vnanje utrdbe razdejane. Dim
se še vedno vali iz nekaterih
požganih vasi, kjer so Kitajci,
kot zatrjujejo Japonci, utrdili
vsako hišo.

Poročevalci pa niso leteli da-
lje proti zapadu, kjer so sedaj
v teku največji boji.

Ker so Kitajci že v počet-
ku bojev lansko jesen razstre-
lili jezove ob Velikem kanalu
južno od Tieniena, so velike po-
krajine ob Tienien-Pukov žele-
znici še vedno pod vodo in lju-
dje se s čolni prevažajo iz va-
si do vasi, ki so popolnoma ob-
dane z vodo.

PEIPING, Kitajska, 26. ma-
ja. — Japonci poveljniki na-
povedujejo kmalošni padeč
Lanfenga ob Lunghaj železnici,
150 milj zapadno od Sučova,
ker so Japonci že prodrli dalje
proti zapadu ob Lunghaj želez-
nici in tudi južno od Rmene re-
ke.

Nek drug japonski oddelek
je že tudi prebil Lunghaj želez-
nico zapadno od Lanfenga,
vsled česar je Kitajcem odre-
zana pot za umik proti zapadu.
Japonski letalci poročajo, da
se ogromna kitajska armada u-
mika od Lunghaj železnice pro-
ti Kajfengu, ki se nahaja 25
milj zapadno od Lanfenga.

ADVERTISE
"GLAS NARODA"

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakar, President J. Lupsha, Sec.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

45th Year

ISSUED EVERY DAY EXCEPT SUNDAYS AND HOLIDAYS

Advertisement on Agreement

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto .. \$7.00
In Kanado	Za pol leta
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto .. \$7.00
Za četrt leta	Za pol leta

Subscription Yearly \$6.—

"GLAS NARODA" IZHAJA VSARI DAN IZVZEMŠI NEDELJ IN PRAZNIKOV

"GLAS NARODA", 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
TELEPHONE: CHelsea 3-1242

Pod vaško lipo.

Piše kakor misli FRANK KERŽE

Kadar človek nima nič v glavi.

Danes bom poskušal pisati nekaj, kar sam ne vem, kaj bo in kako bo. Stvar je namreč ta: malo prej sem prišel od dentista. In kadar ima človek kaj s temi tiči opravka, se nekako čuti tako, kakor bi bil pred nekaj minutami sestavljen telo iz kosti, ki si jih pobral v neki vreči. Nobena ne paša tje, koder jo imaš, pa se tolažiš: se bom že privadil.

Če velja za vse telo to pravilo, kaj naj šele rečem za glavo? Tako je nekaj narobe, kakor s tistim človekom, ki je iskal dneva. Misli je, da je pri oknu, pa je bil pri omari. Kadar je odkril in pogledal, je bilo tema. In rekel je pri sebi: ga bomo pa še malo potegnili.

Kakšenkoli je človek nerazpoložen, ker ima vse drugo v glavi, samo tistega ne, ki bi bilo potrebno. Jaz bi ne trdil tega o sebi. V moji glavi je tako, da bi rekel: vse je — močno malo iz tečajev — a za kako dobro in veliko misel ni prostora.

Če bi mi kdo očital, zakaj nisem večerjal spisal članek, ko sem moral vendar vedeti, da bom danes pri dentistu. mu moram odgovoriti, da je bilo večerjav prav tako slabo, kar se tiče idej, kakor je danes. Zakaj večerjam in tudi predvečerjam nisem se mi je vsako toliko pri tepla misel: v torek jutraj moram pa k dentistu. In ta nedolžni stavek pomenja toliko, kakor bi dobil z cepcem eno po glavi.

Jaz mislim, da je na svetu nekaj narobe. In to bi bilo to: nikdo ne ve za svojo zadnjo uro. In zato se jo pravzaprav nikdo ne boji.

Zdaj pa vzemite sestanek z dentitom. Na male bukvice gleda, koder so vpisani vsi "materniki" in pravi.

"Ali bi bilo dobro recimo od torka štirinajst dni?"

"Šur," se oglasi junak, misleč si: čim kasneje bo datum, toliko več bo vmes veselih dni.

"Tako-le ob devetih jutraj bom naredili."

"Čisto dobro," dostavljam glasno, potihoma si pa mislim: Bo ravno prav tako. Prejšnjo noč se bom dobro izspal, jutraj bom močan in krepak, pa bo tiste pol ure v dentistovem stolu minilo kakor veter.

In oglasi se nekaj v meni: kaj se tolažiš, vsaj veš, da ne bo tako.

No in res ni bilo. Sinoči sem se sam ne vem kolikokrat zbudil. Ves zaspan in matast, a vendar ne tako, da bi ne videl pred sabo dentistovega stola, v njem pa svoje revno telo. Na njem sklonjena postava, še višje gori skupina električnih luči. Zapreš oči z nekimi neizgovorjenimi besedami: "Šaks pa pet grošev." Nič ne pomni, ampak svoj notranji jaz jih vselej rabi, kadar želi odpoditi skupino neprijetnih misli.

En, dva, tri, en, dva tri, hiti v tebi potihoma. Eni pojejo, eni štejejo, da se ložje zaspi.

Ampak tisti en, dva, tri pride v nekako ritmično gibanje, kakor: tra-pom-pom-tra-pom-pom. In na las tako se vrtili tisti peklenski stroji, ki sika, kakor gad v travi in reže po zobeh, da te zebe tam, koder po črva kostni mozek.

Pa smo spet pokonci. Po pravljami podglavnico — danes ozirama sinoči sem imel kar tri, ker sem vedel, da bo vojaka. Ozrem se skozi okno, kakor bi hotel pronačiti, kdaj bo dan. Zunaj padajo polske kaplje. Torej bo dež jutri. "Šaks, pa pet grošev!"

Rekel sem prej, da se zad-

nje ure zato ne bojimo, kar ne vemo, kdaj pride. No nekaj takega bi moralo biti tudi z dentitom. Kar pasti bi moral iz neba tebi v naročje in predno b vedel, kaj se pravzaprav godi s tabo, bi moralo biti že par zob zvrtnih in par korenin populjenih.

Tako je pa skoro huje kakor v Sing Singu. Tam gre človek na stol enkrat, pa je konec vsega. Tukaj greš pa teden za tednom, mesec za mesecem, da se navsezadnje enkrat resno vprašaš, če se v resnici izplača vlačiti to revno življenje po ti božji zemlji. Kaj pa je pravzaprav dobrega na svetu? Vsaj skoraj ne veš kaj bi rekel na to. Dobrega? Kaj pa je dobro? In kako dolgo je dobro? Skoro je tako, kakor je rekel tisti človek:

"Kar je dobrega, je slabo, kar je slabejša, pa dobro."

Ali je kaj čudnega, če človek ob takih prilikah malo študira to, kar imenujemo: človek in njegovo življenje in če pride od takih kislih rezultatov, da je vse skupaj — vzeto od najboljše konca — ena figa. Kaj naj pa rečem drugemu? Ko se človek rodi, trpe drugi. Leta in leta potem visi kakor jetra čez življenjske plošče. Z ljubeznijo in ponosom ga spremljajo matrine oči, njeno plemenito srce šteje mesece in leta ko bo ljubljeno bitje ... Kaj? Kje? ...

"Na reliefu," se oglasi nekaj hudomušnega.

"Ali pa bo kje v zakopih, koder niti ne vladajo za življenje enega človeka. Kar pade, kakor po skupini muh, pa je vsega konec: človeka, življenja in sanj."

Včasih čitam kje, kako je človek čudovito bitje. Da, je, če ga gledaš dovolj izdaleč in pa v gotovih vlogah. Ako pa premisliš človeka z vsem skupaj kakoršen je, najdeš bolj malo čudovitega na njem. Lahko govoriš o čudovitem cvetju, o bajno pisanih metaljih in pticah, tudi nekatere živali so lepe.

Kaj je pa na človeku lepega? To, kar nase spravi. In zato rečem eno: ni ga bilo in ga ne bo, večjega dobrotnika človeštva, kakor je bil tisti, ki je iznašel obleko.

Toliko nepriklip spremlja človeka od zibel do groba, da bi vsaj take stvari lahko izostale, kakor je sestanek z dentitom. Pa je baš narobe. Drugih doktorjev se še nekako iznebiš, vsaj je vsak človek svoj zdravnik — tega se pa kar ne moreš. Jaz ne vem, kako so živeli ljudje v prejšnjih časih, ko dentistov sploh ni bilo.

Ni še tako daleč nazaj, ko smo vedeli v beli Ljubljani samo za enega — mislim, da se je pisal Pajhel. In kdo je šel k njemu? Lepo vas prosim, če je zob bolel, smo imeli gori za Franciskani nekega brivca. Staro dvajsetico je računal, pa si bil ob zob.

Jaz sam sem bil enkrat pri Pajhelu in sem ga vprašal, kaj bi se dalo napraviti z nekim zobom, katerega ne bi bil rad izgubil. Pogledal ga je in ker je bil od ene strani malo črn, mi je rekel:

"Ven z hudičem!"

Jaz sem se bil tako vstrašil, da sem mu rekel, da bom prišel enkrat drugič, ko bo nekoliko bolj nagnjit, ali če me bo bolel.

Ali je imel tisti dentit tudi kaj drugega dela, tega ne vem. Rekli so mi, da izdeluje umetne čeljusti in zobe in ob neki priliki bi jih bil skoro videl, kakšni so. Govorili smo v neki gostilni o zobeh in gostilničar je konci debete rekel, da si

je treba dati napraviti zobe, kadar človek svoje izgubi.

Eni so bili mnenja, da to ni prav, da je najboljša, če človek ostane kakor ga hoče Bog imeti. Drugi so pa rekli, da je prav, če se pomaga. Zakaj pa človek jemlje zdravila, kadar je bolan?

"Zobje morajo biti, posebno pri ženski, če jih izgubi," je povdarjal gostilničar in dodal: "Kakšna bi bila postavim moja Mici, če bi jih ne imela? Tako je pa čedna, da jo človek z veseljem pogleda. Kajne da, Mici?" ji pravi, ko se pokaže med vratmi.

Kasneje je eden rekel, da bi rad videl, kako so narejeni. Kriz božji — da mu kaj takega na misel pride. Pri belem dnevu beži od tebe cela vas, kakor hitro bi hotel kdo pokazati zobe kje drugje, kakor v ustih.

Kako tudi ne? Umetni zobje — kakšni umetni? Mrtvim jih pomijejo potem jih pa živi nosijo.

To je bilo vse o dentistih, kar sem tedaj vedel. Kaj je bilo pa tudi treba vedeti — zob more imeti vendar samo dva vprašanja. Kadar je zdrav, tedaj sploh ne veš zanj, kadar je bolan, pa ven z njim.

Treba je bilo priti v Ameriko, da smo šele izvedeli, kaj je zob, kaj dentit.

No, danes je tudi v starem kraju drugače, četudi ne še tako, kakor v Ameriki. Tukaj rabi skoro sleherni človek kdaj pa kdaj dentista, četudi je drugače revež.

Kakor so bili časi brez dentistov, tako prihajajo časi, ko bodo dentisti od države plačani, da bodo za vse in ne samo za tiste, ki lahko plačajo. Vedno bolj prihaja v javnost misel, da bi morala biti zdravnik in dentit za vse ljudi in ne samo za nekatere.

Ljudje imajo nekako vedno slabše zobe. Delaj z njimi, kar hočeš, neguj jih in oskrbuji, kolikor hočeš — belo plemo dobiva vedno slabše zobe. Učnjaki trdijo, da pride doba, ko bo človek sploh ob zobe.

Ampak s tem ni treba, da bi se pečali, kar šele pride. Imamo dovolj tega, kar je prav pred nami: zobje, kakoršni so in kolikor jih je. Eno je gotovo. Skrbeti je treba zanje, dokler jih imaš, in dvakrat skrbeti, ker jih nimaš. Tedaj pridejo namreč na vrsto umetni. In naj pribijem takoj eno resnico: za noben del človeškega telesa niso zdravnik našli tako dobrega substituta, kakor za zobe. Še več: umetni zobje mnogim ljudem boljše služijo. So ljudje, ki smejo skoro vse življenje jesti le na eni strani, so zopet drugi, ko jih vse zaboli, kakor hitro pride kaj mrzlega v usta. Za take so umetni zobje pravi blagoslov.

Pomniti pa je treba eno: umetni zobje so delani po vtisih, katere napravi dentit. In pri teh vtisih ter pri vseh njegovih delih sploh mu mora človek lesen na stolu in čakati, da bo dentit delal čudeže, tisti ne bo imel nikdar dobrega dela.

Priporočal bi eno: kdor rabi kake poprave na zobeh, naj ne hrani. Ust ne moreš skriti pred drugimi ljudmi in kadar sreča človek človeka, se mu oči ustavijo vselej okoli tvojih ust. Če jih zdaj odpreš in manjka kak zob ali recimo več — veste, koga zaboli? Drugoga. Boli pravzaprav tudi dotičnega samega, ker se mu vedno in

vedno vrača zavest, da mu manjka zob.

Brez ozira na vse zdravje je treba paziti na zobe baš zato, ker živimo človek z človekom. Kakor je prijetno videti vrsto lepih, zdravih zob — pa če so pravi ali umetni — prav tako je mučno, če se za ustinicami pokaže — tema.

Marsikaj je težkega in težavnega za človeka, a menda nobena stvar bolj ne, kakor dentisti, njegov stol in njegovi svedri. Imamo junake, ki bi pred kanonom kadili mirno svojo cigareto, ki bi ne trenili z očesom, ko bi videli leva, kako se pripravljajo za smrtni skok. Če jih pa denes v dentistovski stol, se tresajo, kakor šiba na vodi in že pri samem pogledu na tiste neznatne vražje stroje, na vsa mogoča šila in bodala, stopa mrzel pot na čelo. Če si s kakim dentistem dober osebnost prijatelj, ti bo mogoče zaupal, da čim večji junak pride k njemu, toliko bolj se boji in trepeti.

Jaz ne vem, kako je to: tolikokrat sem že bil pri dentistu, pa se ga še vedno nisem privadil in se ga tudi nikoli ne bom. Še nobenemu nisem rekel, kako me veseli, da ga spet vidim, ker nečem lagati. Baš nasprotno je res: če se manj vidiva, rajši ga imam.

Pravijo, da ima odrasel človek 32 zob. Če imaš dosti opraviti z dentisti, potem jih je ravno 28 preveč. Stirje, to so tisti "ta modri", ki prilezejo enkrat z šestnajstim letom, pa sploh niso vredni, da se rode.

Pri zobeh mi dostikrat prid na misel tisto goveje plemo, ki so ga redili po južnih državah: z rogovi počest ali več čevljev. Začeli so jih paliti takoj, ko se žival rodi in danes je skoro že podedovano, da ostane govedo brez rogov.

Če bi kaj takega začeli z človeškimi zobmi, bi ne bilo nič napačnega. Zakaj danes moram računati na dentista od časa, ko se pokaže prvi česen v ustih pa do časa, ko vložijo zadnjega iz ust. Šele potem je mir.

Koliko je straha in tihega tipljenja pri vsem tem, tega ne bom pravil. Vsak rad zamolči, kakor bi hotel reči: to ne velja, da se omenja.

In to je ravno sreča. Zakaj če bi prišlo v navado, da bi začeli ljudje opisovati svoje gorje pri dentistih, potem bratje mojbi, bi ne bilo nobene druge novice na svetu. Zakaj nobena stvar ne gre tako zvesto z človekom, kakor misel na dentista in tisti dan, ko se zgrudi na njegovem stolu. Tedne prej trpiš — potem med vsem tistim časom, ko ga "prijatelj-sko" obiskuješ in še nekaj tednov kasneje. Ko ti minejo spomini na prvo skupino obiskov, se pa nekega dne čisto poplahko oglasi neke daleč v čeljustih: kmalu bo spet treba iti.

Zdaj vas pa vprašam: ali more človek v takih razmerah pisati kaj drugega, kakor to, kar je v sreči in na jeziku, ponoči in podnevi s tabo, pa če hočeš ali ne? Če je v glavi vse prazno, in ne najdeš pri najboljši volji drugega kakor datum, kdaj boš moral zopet k dentistu?

Kako bi bila tista tretja resnica? Prva: vsi se enako rodimo — druga: vsi enako umremo tretja: vsi smo enaki pri dentistu. Pa recite, če ni res?

Peter Zgaga

Govorica se je raznesla, pa je kmalu utihnila, in ne vem koliko je resnice na nji: da se je Hitler, ko je bil v Rimu, smrtno zatelebal v najmlajšo hčer italijanskega kralja.

Mussolini bi bil baje s to zvezo zadovoljen, istotako tudi laški kralj, kasneje mnenja je pa Stiriindvajsetletna princesa, se pa zaenkrat še ne ve. Toda v sedanjih časih je vse mogoče.

Če ga vzame, ne bo imela z njim dosti opravka.

Kakor znano, Hitler ne pije in ne kadi in uživa samo močnate jedi.

Zvečer ne bo imela z njim sitnosti, ker se ji ne bo vlačil natreskan domov, čikov ji ne bo treba pospravljati za njim, tistih par funtov makaronov mu bo pa že skuhala, da jih bo vsak dan sproti pohlastal.

In govoriti ji ne bo treba dosti, kajti vse govorjenje bo Hitler sam opravil.

Le ko se ga bo enkrat nenaški narod naveličal, in bo pravošteno obračunal z njim, bo imela precej pranja.

V New Yorku se je začel v ponedeljek proces proti Donaldu Carrollu, ki je ustrelil Charlotta Matthiessen, nakar mu je znanjalo korajže in se ni mogel odločiti, da bi ji sledil na oni svet.

Donald je star šestnajst let, dočim je bila njegova ljubica Charlotta v osemnajstem letu. Starši obeh se pristejajo med razumne in razsodne ljudi, ter so dovolili, da je Charlotta obiskovala Donalda v podstrešni sobici, kjer sta bila sama cele popoldneve.

Kri pa ni voda, in dekle je zanosilo. Boječ se sramote, sta sklenila skupaj umreti.

Po dobro premišljenem načrtu, jo je ustrelil, ni pa imel poguma, da bi nameril revolver proti sebi in sprožil.

Ako bodo porotniki vpoštevali vse okoliščine, bodo fanta oprostili.

Brez krivde pa niso stariši obeh. Pravijo, da priložnost napravi tatu, in kdor priložvede omogoča, je sokrivec.

Neka rojakinja iz Ridge-wooda, ki je zares pobožna po sreči, duši in dejanjih, mi poroča, da je prižgala v cerkvi svečo za moje zdravje. Iskrena hvala!

Do ber zdravnik, primerna zdravila, počitek in redno življenje, povrhi tega pa še svečo.

Ni zlodaj, da bi vsi ti elementi skupaj ne spravili Petra zopet na noge!

Zelo značilno je povedal te dni generalni poštni mojster Farley. — V Ameriki je deset milijonov nezaposlenih. To je ogromno število. Le pomislite, kaj bi se zgodilo, če bi teh deset milijonov ljudi stradalo.

Da, če bi deset milijonov ljudi stradalo... Lakota ne pozna nobenih postav in nobenih prepisov.

Lakota je najhujši gospodar. Lačen človek hoče jesti in če zlepa ne dobi, s silo vzame.

Kaj če bi zvezna vlada ne pomagala in če bi obveljala trditev kapitalistov, da troši vlada vse preveč v reliefne svrhe? Amerika bi imela opravka z deset milijonsko armado lačnih, kateri bi ne bila nobena ograja premočna, noben zid predebil.

Zrela topov in bomb bi poždravljali blazen krah sestrancev.

Denarne pošiljatve

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO	V ITALIJO
Za \$ 2.55 Dln. 100	Za \$ 6.35 Lir. 100
\$ 5.00 Dln. 200	\$ 12.70 Lir. 200
\$ 7.50 Dln. 300	\$ 19.05 Lir. 300
\$ 11.25 Dln. 500	\$ 28.58 Lir. 500
\$ 22.50 Dln. 1000	\$ 57.15 Lir. 1000
\$ 45.00 Dln. 2000	\$ 114.30 Lir. 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Na izplačilo veljajo smetki kot zgoraj navedene, bodisi v dinarjih ali lirah dovolj jasno so boljše pogoje.

Izplačila v ameriških dolarjih

Za izplačilo \$ 5.— morate poslati	\$ 5.75
\$ 10.—	\$ 11.50
\$ 15.—	\$ 17.25
\$ 20.—	\$ 23.00
\$ 25.—	\$ 28.75
\$ 30.—	\$ 34.50

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

MUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER SA PRISTOJBINO \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

GEORGE C. APOSTLE, Inc. UNDERTAKERS

EDINI JUGOSLOVANSKI POGREBNIK V NEW YORKU IN POPOLNI OD \$125 IN OKOLICI POGREB
PREDNO GRETE KAM DRUGAM, OBRNITE SE NA NAŠ POGREBNI ZAVOD, KI VAM BO NAJ BOLJE POSTREGLI PO NAJNIŽJIM CENAM
Osebo vas bo obiskal naš zastopnik, ki vam bo podelil ceno in del vašega polnjenja.
NEW YORK, N. Y. 455 W. 43 St. Circle 6-7393
BROOKLYN, N. Y. 219 Atlantic Ave. Main 4-7611

Vesele in žalostne vesti iz slovenskih naselbin

ANDREJEVA ODHODNICA IZ CHICAGE V STARO DOMOVINO

Dne 16. maja, ob 10. uri 40 min. je z La Salle postaje v Chicago osební vlak odpeljal Andreja Spolarja, znanega hotelirja in restavracije na 1221 Blue Island Avenue v Chicagu, proti New Yorku in od tam v staro domovino na obisk svojcev, posebno svoje matere, ki je že v visoki starosti 92 let in živi na Dolenjskem pri Novem mestu.

Uredništvo "Glasa Naroda" naj posveti nekaj prostora našem Andreju, saj v javnosti kot tak uživa ugled in vsestranske simpatije. To je dokazala odhodnica, katera se je vršila njemu v počast v soboto zvečer dne 7. maja, kar lahko rečemo, da je bilo trumf poslavljanja, ki se malo takih vrši še večjim in oglednim ljudem v javnem ali političnem življenju. Pa, saj je naš Andrej po svoje tudi markantna oseba, kot trgovec in politik v naprednem smislu.

Andrejeva restavracija na že imenovanem naslovu je jako okusna in prostorna za večje prireditve in prekaša marsikatero v našem mestu, med Slovenci pa vse in priporočljivo bi bilo, da se jo skupine bolj poslužujejo, posebno v prihodnji zimski sezoni, ker bo znatno povečana.

Ko se je Andrej določil čas odhoda, zbrala se je ožja skupina prijateljev, da ga častno odpravi na pot, in sicer tako, da ga razočara pričakovano. In res zgodilo se je. Ta skupina je poskrbela za vse potrebno in program, da je bil to res večer, ki prekaša vse v privatnem življenju in naš Andrej je bil v resnici presenečen, kajti odhodnice se je udeležilo preko štiristo prijateljev.

Med navzočimi so bili zastopniki posebno trgovci vseh vrst in politiki med navadnim delavstvom vseh slovenskih narodnosti. Tudi Frank Spolar, brat Andreja je bil navzoč in nekako očarljivo veselje ga je navduševalo; zdelo se mu je lepo, da brat uživa simpatije

Poročevalec.

NAROCITE SE NA "GLAS NARODA" NAJSTAREJŠI SLOVENSKE DNEVNIK V AMERIKI

POŽAR, V KATEREM JE ZGORELO 35 LJUDI

Prizor pred Terminal hotelom v Atlanti, Ga., ko so gasilci skušali pogasiti požar, ki je uničil petnadstropno poslopje, v katerem je zgorelo 35 ljudi.

PIKNIK SLOVENSKE SOLE SND.

Vsako leto, odkar obstoji slovenska šola S. N. D. na St. Clair Ave., v Clevelandu, običajno priredi tekom poletnih mesecev enkrat velik piknik v svrhu, da se zbere potrebni sklad za vzdrževanje te pomembne in vsem Slovincem koristne inštitucije.

Tako se bo vršil piknik tudi letos in sicer malo bolj zgodaj kot druga leta namreč 12. junija, na prijazni in vsem znani Močilnikarjevi fanni.

Slovenska šola SND na St. Clair Ave., zaključuje približno ob času, ko se vrši imenovani piknik, 14-letno sezono plodonosnega dela, učenje slovenskega jezika v čitanju in pisavi kot tudi zgodovini, dramske umetnosti petja itd. Je to edina inštitucija te vrste med nami, ki je vzdržala celih 14 let v naselbini nepretrgoma in nudila zavedni, pouka željni mladini priliko se naučiti materinskega jezika in drugih umetnin.

Slovenska šola SND, ki vrši svoje naloge učenja pod pokroviteljstvom Prosvetnega kluba SND in pod nadzorstvom direktorija SND, je vredna vsestranske podpore od cele clevelandske slovenske javnosti.

V teh letih svojega obstanka je pohajalo v to šolo, v razne razrede nad 1.500 učencev, za daljšo ali krajšo dobo; otroci staršev vseh verskih in političnih prepričanj od ekstreme do eksterme, kakršne obstojejo med nami. Vsem se je nudilo brezplačno enako priliko izobrazbe; kdor se je bolj zanimal, se je več naučil, kdor manj, je v njegovo lastno škodo.

Danes najdemo na odgovornih mestih pri društvi in klubih bivše učence slovenske šole SND, nekateri so tudi že v samostojni trgovini. Vsi pa priznajo, da jim znanje slovenskega jezika, v kolikor so se ga pridobili v šoli, sedaj jako prav pride. Več se jih tudi uspešno udeležuje v dramatikah in raznih clevelandskih dramskih skupinah. Odkrito rečeno, slovenska šola je mnogo koristila clevelandskim Slovincem vobče, tekom svojega obstoja.

Zato tudi pričakujemo in

upamo, da ne bomo iznenadeni, od strani starišev učencev, da to koristno ustanovo podpirajo moralno pa tudi materialno, kadar priredi slovenska šola piknik ali kaj sličnega, igro, itd., v svrhu, da se zbere skupaj na indirektn način potreben sklad, iz katerega se skromno odškoduje učiteljsko moč in nabavi razne druge šolske potrebitine.

Rezervirajte si že sedaj nedeljo 12. junija, da se gotovo udeležite piknika slovenske šole, ki se vrši ta dan, kot sem že omenil, na prijazni Močilnikarjevi fanni. Pričetek piknika bo ob 10. uri dopoldne in bo trajal, dokler vsega ne znanjka. Pripravljenega bo pa vsega dovolj. Za slučaj, da bi se obetal dež, se bo na piknik vršil v avditoriju, prizidku in magari še v spodnji dvorani Slov. Nar. Doma na St. Clair Ave. Opozorite vaše otroke na ta piknik, ki je tudi vaš in njih piknik, da se gotovo udeležite vsi skupaj tega prijetnega izleta. Za prevoz na piknik bo tudi preskrbljeno za tiste, ki nimate svojih avtomobilov. O tem bomo poročali še kasneje.

Aranžiralo se bo tudi razne zanimive mladinske tekme in zmagovalcem odklale nagrade. Tozadevni odbor za tekme obstoja iz večjih oseb za te zadeve in se že skrbno pripravlja za izvedbo lepega programa. Nastopili bodo tudi učenci slovenske šole SND v raznih točkah programa s petjem itd., pod spretnim vodstvom marljive učiteljice Mrs. Mary Grill-Ivanush. Igre se prično ob 1.30 popoldne.

V sredo 8. junija ob 8. uri zvečer pa se bo vršila v Slov. Nar. Domu skupna seja zastopnikov Prosvetnega kluba SND, prosvetnega odseka direktorija SND in starišev učencev slovenske šole, da se uredi še vse potrebno za največji uspeh tega piknika. Želim, da se med tem časom oglasi z dopisi kaj bivših učencev ali učenk slovenske šole in najpovedo sami, kaj jim je koristila slovenska šola SND.

Za Prosvetni klub SND, Erazem Gorske, tajnik.

ZALOSTNA VEST IZ WORCESTER, N. Y.

Prosim uredništvo "Glas Naroda" za malo prostora. Blagovolite sporočiti v listu žalostno vest, da me je zadela velika nesreča, ki sem izgubil svojega sina Johna.

V soboto, dne 14. maja se je peljal v družbi dveh prijateljev v kino. Na poti domov ga je doletela nesreča, da je podlegel poškodbam, dobljene zaradi nekega pijanega soferja. Umrl je v Fox Memorial bolnišnici v ponedeljek pred šesto uro zjutraj, dne 16. maja.

Rojen je bil dne 16. februarja 1914 v Cedar Rapids, Iowa. Bil je član društva Slovenski farmer št. 393, SNPJ. Pogreb se je vršil iz hiše žalosti 18. maja na East Worcester spodnje pokopališče ob obilni udeležbi članov, sorodnikov in prijateljev.

Tem potom se lepo zahvaljujemo društvu za krasni venec, predsedniku Antonu Habincu za gniljivi govor ob odprtem grobu pokojnega, vsem članom za njih požrtvovalnost in obisk rajnega na domu starišev. Lepa hvala mojemu sosedu in soprogi Antonu Grgiču, ki je prečul z nami noč ob krsti pokojnega sina. Zahvaljujemo se posebno družinam Drgane, Štrukel in Švegel, ki so nam prvi priskočili na pomoč v uri nesreče. Lepa hvala vsem, ki ste dali avtomobile na razpolago. Zahvaljujemo se vsem za poslano venec in cvetlice.

Imena slede: Mr. in Mrs. M. Segal, W. Drgane, F. Pockar, J. Mravlja, F. Pirnat, F. Kozar, J. Štrukelj, C. Dettling, J. Paulin, Jr., J. Naples, A. G. Skidmore, Jr., Jack Mravlja, Sr., F. Kobi, J. Davis, Sr., J. Davis Jr., F. Russ, J. Paulin, Sr., F. Paulin, F. Paulich, M. Kruh, F. Keržmanec, R. Dedek, P. Švegel, J. Mostar, Joe Mostar, A. Mostar, J. Koker, J. Zitzko, J. Milave, Sr., A. Habine, A. Tomo, M. Koenig, A. Slivsek, F. Naglich, P. Zalaznik, J. Tauzel, A. Grgič, Sr., A. Grgič, Jr., J. Milave, Jr., Jack Mravlja, Jr., M. Paulich, J. Martinčič, A. Krži, P. Logar, A. Paulin, L. Babnik, M. Mull, Sr., M. Mull, Jr., D. Green, H. Van Dusen, Ch. Tomphson, Ed. Tomphson, Osc. Tomphson, P. Rode.

Lepa hvala vsem, ki ste ga obiskali na domu in na zadnji poti. Prosim, da nam rojaki oproste, če slučajno nismo katerega z imenom imenovali.

Ti pa, dragi nepozabljeni sin,

počivaj v miru, in naj Ti bo lahka ameriška gruda.

Zaljubljeni ostali: John Golja, oče, Jožef Golja, mati, Justina Paulin, sestra, Albina Skidmore, sestra, Sophy, sestra, Frank in Fredi brata in več sorodnikov.

V AMATERSKI TEKMI V RADIU.

Mladi rojak Frank Miheve v Waukegan, Ill., je zadnje dni izvojeval tretjo nagrado, ko se je udeležil amaterske tekme na radio postaji WCFL v Chicagu. Igral je na okarino in proizvajal je dobro godbo, čeprav je samouk.

"ODPRTA NOČ IN DAN SO GROBA VRATA..."

Imam sporočat žalostno vest, da je 14. maja bil zadet od troka mladenič John Golja in je podlegel poškodbam dne 16. maja. Pogreb se je vršil 18. maja ob velikem številu prijateljev in znancev.

Strašno hudi vdarec je za očeta in mater, ker pokojni sin je bil dober v gospodarstvu, kakor oče sam. Pokojni John se je rodil v Waukegan, Ill. pred 24 leti v Worcester, N. Y., kjer se zdaj rodbina nahaja, je pokojni bil član društva SNPJ, ki mu za zadnjo pot poklonilo lep venec.

Te dni je prišla Pavličeva mama, Mrs. Mary Pavlič v kuhinjo restavracije in gostilne, katero vodi njen sin John Pavlič v Clevelandu, da pomaga pripraviti vse potrebno za kosilo gostov. Ni bila v kuhinji še pet minut, ko je smrt posegla vmes. Sirota je padla na tla in 15 minut pozneje je bila že mrtva. Pokojna je dospela v Ameriko leta 1920 in je stanovala v Clevelandu pri enem ali drugem izmed sedmih otrok. Rojena je bila v St. Lovrenu nad Mariborom, in dosegla visoko starost 75 let.

17. maja je po dolgi in mučni bolezni preminul v Warrenville, O. dobro poznani Joseph Malenšek, star 77 let. Soproga mu je umrla leta 1916. Ranjki je bil rojen v vasi Brod, fara St. Vid nad Ljubljano, kjer zapuščal 6 bratov in druge sorodnike.

V Clevelandu je po dveletni bolezni umrl John Žnidaršič, star 69 let. Pokojni zapuščal soprogo, štiri sinove, sestro ter brata v Pennsylvaniji. Ranjki je bil doma iz vasi Podcerkev, fara Stari trg, kjer zapuščal brata in sestro.

V Springfield, Ill. je umrl Karl Rihtar, star 50 let in doma iz Vrhovlja pri Brdu, okraj Kamnik na Gorenjskem. V Ameriki je živel 32 let in tu zapuščal sina in dve hčeri.

V petek 21. maja je bil zadet od avtomobila Martin Butajla, in je bil odpeljan v Emergency Clinic bolnišnico v Clevelandu, kjer je v nedeljo preminul. Doma je bil iz Žužemberaka na Hrvaškem, odkoder je prišel v Ameriko pred 40 leti. Pokojni zapuščal tukaj zalubo hčerko Ano, por. Galinac, dva brata Johna in Nicka in sestro Mary Stakich, v stari domovini pa brata in sestro.

V petek 20. maja je preminula v Clevelandu v mestni bolnišnici Mrs. Malmich, vdova po Frank Malmichu, ki je umrl leta 1936. Bila je mati poznane Stanley Malmicha, ki je uposlen pri tvrdki A. Grdina že mnogo let. Rojena je bila v vasi Šmarje in je prišla sem leta 1913. Poleg sina Stanleya zapuščal sina Franka in hčere Mrs. Ano Lapp in Mrs. Theresa Raymond.

V soboto 21. maja je preminula v Clevelandu Mrs. Catherine Tišler, stara 62 let. Pogreb se je vršil iz hiše žalosti pod vodstvom A. Grdina.

V mestni bolnišnici v Clevelandu je dne 23. maja preminul mladi slovenski rojak Albert Golobič v starosti 21 let.

Kristina Bombach z Detroit, Mich., nam piše:

Prejela sem iz stare domovine žalostno vest, da mi je umrla moja ljubljena mati Marija Drole, v visoki starosti 80 let v Travniku, Loški potok. V kratkem presledku je sledila svojemu možu Luku, mojemu dragemu očetu, kateri je preminul 30. januarja 1937 v starosti 79 let. Vsem znancem in prijateljem je priporočen blag spomin.

ADVERTISE IN "GLAS NARODA"

LEPA POROKA V PARKERSBURG, W. VA.

V soboto 14. maja sta bila v cerkvi sv. Ksaverija v lepo okrašeni cerkvi in ob navzočnosti velikega občinstva poročena Miss Regina Teresa Kotnik in dr. Michael Anthony Santer, ki sta posebno dobro znana v zdravniških krogih mesta. Njun zakon je blagoslovil župnik Rev. Thomas C. Fitzgerald.

Ob klopek so bile postavljene visoke palme, oltar pa je bil okrašen s cvetlicami in zlatimi svečniki. Ravno tako sta bila tudi okrašena oba stranska oltarja.

Med svati sta bila tudi znanova prijateljica dr. Glen Karcher in dr. H. A. Rich. Miss Vera Bowers je igrala na orgle poročno koračnico iz opere Lohengrin, ko so svatje prihajali po cerkvi proti oltarju.

Pred nevesto je korakala kot tovarišica njena sestra Miss Mayme Kotnik iz Thomas, W. Va., in pre dobhajilo nizo sta ju sprejela ženin in njegov brat Mr. John Santer iz Uniontown, Pa.

Po cerkvenih opravilih, ko sta mlada poročena s svojimi svati odhajala iz cerkve, je Miss Bowers igrala veličastno Mendelssohnovo poročno koračnico.

Mnogoštevilni prijatelji in prijateljice so čestitale mlade-

mu paru pred cerkvijo, nato pa so bili sorodniki in bližnji prijatelji povabljeni na zajtrk v Chancellor hotel.

Pozneje se je mladi par z avtomobilom odpeljal na ženitovanjsko potovanje.

Nevesta je hči Mr. in Mrs. Frank Kotnik iz Thomas, W. Va., kjer je dovršila višjo solo ter se potem izučila za bolničarko.

Dr. Santer spada med najsposobnejše mlade zdravnike v Parkersburgu. Svoje zdravniške študije je dokončal v Georgetown vsenčilišču v Washington, D. C. Predno je otvoril svoj urad, je bil dve leti zdravnik v St. Joseph bolnišnici.

MILWAUŠKE NOVICE. Ljubljanski župan dr. Adlešič in njegova soproga sta 21. maja obiskala tukajšnjo slovensko naselbino.

Dne 13. maja je umrla pijonirka Ana Repenšek, stara 65 let in rojena v Novi Štifti, na Štajerskem. V Ameriki je živela čez 30 let in tu zapuščala moža, štiri sinove in brata.

Žena Alvin Gloyeka, slovenskega odvetnika, je te dni padla iz avta tako nesrečno, da si je zlomila levo roko.

ZGODOVINSKI ROMANI

SVETOVNOZNANEGA POLJSKEGA ROMANOPISCA

Henrika Sienkiewicza

PO POSEBNI CENI

KRIŽARJI

I. in II. zvezek, broš. . . \$3.75

MALI VITEZ

Vezano \$3.25

POTOP

I. in II. zvezek, broš. . . \$3.50

QUO VADIS

I. in II. zvezek, broš. . . \$3.—

ZA KRUHOM

Broširano . . . 25c

Z OGNJEM IN MECEM

Mehko vezano \$2.—

(Poštino plačamo mi.)

Slovenic Publishing Company

216 W. 18th Street

New York

Cesar Mehike baje Napoleonov sin

Skrivnostna afera s skrinjico, last Reichstadtskega vojvode, ki je najprej izginila, potem pa zopet prišla na dan.

Do danes so mislili, da je bil v Mehiki tako tragično premrli habsburški nadvojvoda in cesar Maksimilijan sin avstrijskega nadvojvode Franca Karla in brat cesarja Franca Jožefa. To prepričanje utegne omajati senzacionalno pismo, iz katerega izhaja, da je bil nesrečni mehiški cesar v resnici sin vojvode Reichstadtskega in s tem Napoleonov vnuk.

Odkritje tega pisma je sporočil javnosti znani bruseljski umetnostni strokovnjak Henry Duveen. Njegova rodbina je imela z jaspisom okrašeno skrinjico za pisma, ki je bila nekoč last Napoleona II., znanega bolj pod imenom Reichstadtskega vojvode, ki je bil sin Napoleona I. Ta skrinjica se je po nesreči razbila in pri tej priliki je Duveen odkril pismo na blede zelenem papirju.

Vsebinska tega pisma je bila kaj nepričakovana. Začelo se je z "Moj ljubljani sin" in se je končalo s podpisom "Napoleon II."

"Jaz, Tvoj umirajoči oče, zapuščam ta svet, medtem ko si Ti komaj stopil nanj." — v eni prvi stavek.

Vojvoda Reichstadtski pravi: nato, da je Metternich strmel za tem, da bi ga ne pustil predolgo živeti.

"Bojim se, da ve za skrivnost Tvojega rojstva, kajti on ve vse. Da bi Te posvaril pred njim, Ti pišem to pismo in upam, da Te bo doseglo ko se naučiš samostojno misliti in delovati. Tvoja mati Ti ne bo ničesar povedala, misli, da je sramota, če je spravila na svet otroka, ki je vnuk in dedič velikega Napoleona."

Napoleon II. pravi nato svojemu sinu, naj se nekega dne spomni svojega cesarskega rodu, če ga bo Francija potrebovala. V naslednjem odstavku pojasnjuje vojvoda nato, kako

bo prišlo do tega, da bo njegov sin, ko mu bo 20 let, dobil to pismo v svoje roke. Vojvoda bo poslal materi skrinjico s prošnjo, naj jo shrani za svojega sina in mu jo izroči v njegovem 20. letu. Boji se pa, da ne bo povedala, da gre za dar Napoleona II. Zato je dva svoja najboljša prijatelja poučil, da je ta skrinjica njegova in da more Maksimilijan pripomoči do velike moči. Več ni imel poguma povedati svojima prijateljem, in samo upa, da bo Maksimilijan že po tem nujnem sporočilu postal radoveden in si skrinjico natančneje ogledal.

Duveen je svoje odkritje najprej hranil zase, ker je hotel ugotoviti, na koga je bilo pismo naslovljeno. Končno je našel, da more biti naslovljenec le Maksimilijan, poznejši mehiški cesar. Maksimilijan se je rodil 6. julija 1832. To bi se skladalo s podpisom "Tvoj umirajoči oče Napoleon II.", ki je umrl šestnajst dni po tem, 6. julija.

Sofija, Maksimilijanova mati, je bila žena nadvojvode Franca Karla in ni izključeno, da je med njo ter vojvodo Reichstadtskim bilo kakšno skrivno ljubezensko razmerje. Medtem ko je Duveen raziskoval te stvari, so razbito in spet popravljeno skrinjico, katere skrivnost ni nikomur izdal, brez njegove vednosti prodali belgijskemu trgovcu z umetninami Josephu Volantu. Ta je dejal, da jo je kupil po naročilu neke važne osebnosti, ki so jo poslali k njemu iz avstrijskega poslanstva v Bruslju. Na žalost je bil Duveen zeleno pismo vtaknil spet v skrinjico, tako da je izginilo z njo.

To je bilo pred leti. Leta pozneje jo je Duveen po naključju odkril v prodajalni nekega drugega bruseljskega trgovca s umetninami. Kupil jo je za visoko vsoto, ko pa jo je preiskal,

je moral ugotoviti, da je bilo tisto pismo izginilo iz nje.

Samo na nekem mestu je bilo videti še sled papirja, ki je bil tam prilepljen. Duveen je prepričan, da je tisti neznanec iz avstrijskega poslanstva vedel za skrivnost skrinjice in pisma.

Odtlej je minilo deset let in ker ni imel Duveen nobenih dokazov za svoje odkritje razen prepisa, je čakal do zdaj, ko je to stvar objavil v knjigi svojih spominov: "Skrivnosti trgovca z umetninami". Zgodovinarji imajo sedaj priložnost, da se razgovorijo o stvari.

ORIGINALNO ZAROČNO PISMO.

Na eni zadnjih sodnih razprav, ki jo je vodil sodnik Macnaghten v Londonu, se je občinstvo imenitno zabavalo. Mična, mlada igralka Audrey Ballova, je tožila mladega gledališkega manažerja in lirika W. Manna, da ji je 1. 1936 obljubil zakon in da te obljube ni izpolnil. Takrat se je bila ločila od svojega prvega moža in je nastopala v nekem kabaretu na otoku Wightu, ki ga je vodil obtoženec. Takoj je opazila da se je mož vanjo zaljubil. Pogostoma jo je vabil v London, uvedel jo je v krog svojih prijateljev in hodil z njo na razne prireditve in izlete. Sodniku je predložila tudi pismo obtoženca, ki se je glasilo:

"Ljubljena Audrey. Hočem, da postanete moja žena. Ali mi hočete izkazati čast, da bi to ponudbo sprejeli in povedali mi dan, ki bi se vam videl za poroko najprimernejši? Mislim resno!"

Ko je tožiteljica dospela do te točke, se je sodnik nasmehnil in jo prekinil. "Počakajte za trenutek," je dejal, "to pismo bom predložil," in dvignil je listek ter ga dal še drugim, da si ga ogledajo. V največjo zabavo navzočih se je izkazalo, da je bil obtoženec zapisal svojo ponudbo na poslovni papir, ki je imel spodaj opombo: "Nobena ponudba na tem papirju ne predstavlja zakonite pogodbe."

Obtoženec, ki se je med tem poročil z drugo žensko se je zagovarjal s tem, da je svojo zaroko v polnem sporazumu z Ballovo razveljavil. Razpravo so preložili da bi zaslišala še druge priče.

OPERA V NEW YORK HIPPODROME

New York Hippodrome Opera Company vprizarja opere skoro vsak dan v Hippodrome na 43rd St. in 6th Ave., po ljudskih cenah od 50c do \$1. Prihodnje predstave bodo: Cavalleria Rusticana 29. maja Aida, 28. maja

POZDRAV.

S parnika Queen Mary se enkrat prav pristočno pozdravljam svojega soproga in vse svoje ljubke prijateljice in prijatelje. Nimam besed, da bi se mogla dovolj zahvaliti vsem, kateri so prispevali za mojo odhodnico, ravno tako vsem, kateri so me spremljali na postajo. Vsem stotera hvala! Kričim vam še enkrat: z Bogom, ostanite mi zdravi, in na svidenje!

Antonia Erdeck, na poti v Dol pri Ljubljani.

Iz slovenskih naselbin

POROKA.

V ponedeljek 30. maja se poročita Miss Josephine K. Modic, hčerka v Clevelandu do- ro poznanega Joseph Modica, in George Vranec, sin Mr. in Mrs. M. Vranca. Poroka se vrši ob 9. zjutraj v cerkvi Marije Vnebovzetje na Holmes Ave.

MLAD FANT ARETRIRAN V JOLIETU.

Policija v Joliet je prijela 21-letnega Jakoba Terlepa, ki je hotel pobegniti z gasolinske postaje, na kateri je malo prej sodeloval pri ropu. Njegovega tovariša — tudi mlad fant, ki se je pisal Tony Noose — je policija ustrelila. Terlep se je izgovarjal, da je bil Noose njegov vodja, ki je snoval ro- pe, on je pa bil le njegov po- magač.

SLOVENEČ NE BO DEPORTIRAN.

61-letni Vincenc Zupančič iz Oglesby, Ill., ki je leta 1931 od- sedel enajstletno ječo vsled umora nad svojo ženo, je bil na tem, da bo deportiran v Jugoslavijo pod obdobjem "mo- ralne umazanosti". Federalno sodišče pa ga je oprostilo in bo smel ostati v Ameriki. Sod- nik se je pri tem oziral na to, ker se je Zupančič vedno same- ga sebe preživljal in ni bil ni- kdar na relifu, dočim bi ga utegnili deportacija spraviti na pot potepuštva.

ODHOD V DOMOVINO.

Iz Forest City, Pa., sta od- potovala na obisk v staro do- movino Rev. F. M. Jevnik, tu- kajšnji slovenski župnik in August Gostiša.

Knjige, katere toplo priporočamo

MORSKI RAZBOJNIK. Spisal Fred. Marryat. (193 strani.) V duhu čitatelja oživi romantika v najbolj pestrih barvah. — Kri in ljubezen. — Viteštvo in maščevanje. — Časi, v katerih sta spretnost in gibčnost odločevali. Cena 85c.

MORSKI VOLK. Spisal Jack London. (328 strani.) — Eden najboljših romanov znamenitega ameriškega pisatelja, ki je pisal svoje romane največ po svojih lastnih doživljajih. Roman je zanimiv od prve do zadnje strani. Čitatelj ga ne bo odložil, dokler ga ne bo prečital do konca. Cena \$1.25

OD ŽIVLJENJA STRTA. Spisal M. J. Brene. (337 strani.) Strašna usoda šestnajstletne mladenke, ki je iz radovednosti zašla v nepoznano življenje ter prežgodaj pada po krivdi drugih. Povest je pisana v obliki dnevnika. Cena \$1.50

OGENJ. Spisal Henry Barbusse. (337 strani.) Pretresljiv opis prizorov iz svetovne vojne. Edinole mojster kakor je Barbusse je mogel napisati kaj takega kot je "Ogenj." Cena \$1.00

ODISEJ IZ KOMENDE. Spisal Ivan Pregelj. (269 strani.) Opis lanberskega gospoda bo ostal v spominu slehernemu, ki ga bo prečital. Pregelj je mojster sloga in jezika. Prišteva- jo ga med najboljše sodobne sloven- ske romanopisce. Poleg romana vse- buje knjiga še nekaj krajših črtic. Cena \$1.50

ZGODBE ZDRAVNIKA MUZNIKA. Spisal Ivan Pregelj. (98 strani.) Pregelj je eden najboljših sloven- skih pisateljev. Ta zgodovinska po- vest prav nič ne zaostaja za njego- vimi drugimi deli. Pregelj je globok, navzlic temu pa lahko razumljiv tudi preprostemu človeku. Cena 70c.

POD KRIVO JELKO. Spisal Peter Rohinc. (160 strani.) Rokovnjači na Gorenjskem. — Črni graben. — Veliki Grog. — Primeri rokovnja- ške govornice. Povest temelji na zgo- dovinskih virih ter je poleg Jurčiče- vih "Rokovnjačev" svojevrstna v slovenski književnosti. Cena 55c.

POD SVOBODNIM SOLNCEM. Spi- sal Franc S. Finigar. 2 zvezka 300 in 368 strani.) Po izjavi kritikov je to najboljši zgodovinski roman. O- pišuje življenje starih Slovencev. Mladega Istoka je zanesla pot v Bi- zanc, današnji Carigrad, kjer se je seznanil z Ireno ter se zaljubil v njo. Cesarica si je zamaž prizadevala ujeti ga v svoje mreže. Cena \$4.00

POSLEDNJI DNEVI POMPEJE. Spi- sal Bulver. (2 knjigi in 280 strani.) Zgodovinski roman iz časa, ko je bohtelo razkošno življenje v Pom- pejih in Herkulanumu. Borbe s amfi- teatru. Spletke egipčanskega "ča- rovnika." Glauk in njegova ljube- zen. Strašna usoda. Cena \$1.25

PUSTOLOVŠČINE DOBREGA VO- JAKA ŠVEJKA. Spisal Jaroslav Hašek. (2 zvezka 263 in 230 strani.) Če se hoče od srca nasmejati, čitaj- te to delo slavnega češkega humori- sta. Britka satira na staro Avstrijo. Švejkove pustolovščine ne izzbijo iz človeka samo smeja, pač pa kro- hot. Cena \$2.40

POVESTI IZ DNEVA IN NOČI. Spi- sal Guy de Maupessant. (157 strani.) V knjigi je zbranih dvajset najbolj- ših črtic slavnega francoskega pi- satelja. Vse od prve do zadnje so skrajno zanimive ter neprekosljive po svoji vsebini. Maupessant je eden najbolj čitanih pisateljev. Cena \$1.00

ROMAN TREH SRC. Spisal Jack Lon- don. (432 strani.) Ena najbolj za- nimivih in najdaljših povesti slavnega ameriškega pisatelja. Ko jo člo- vek prične čitati, se ne more odtrga- ti od nje. Jack London je mojster opisovanja, navzlic temu je pa ro- man na vso moč živahen in zanimiv. Cena \$1.50

SAMOSILNIK. Spisal Anton Navačan. (153 strani.) Knjiga vsebuje deset povesti slovenskega pisatelja Nova- čana, ki se je proslavil s svojo zbir- ko "Naša vas." Snov je povečini vzeta iz življenja naših rojakov iz bivše Štajerske. Cena \$1.50

ŠTEFAN GOLJA IN NJEGOVI. Spi- sal Ivan Pregelj. (253 strani.) Tra- gična usoda župnika Golje, potom- ca tolminskega puntarja. Njegova puntarska kri je prav do smrti klu- bovala. Knjiga vsebuje poleg dru- gih črtic tudi dve klasični pridigi Tomaža Rutarja. Cena \$1.50

TARZANOVE ŽIVALI. Spisal Edgar Burroughs. (294 strani.) Nadalje- vanje "Tarzana," ki je že vsaj po imenu znan vsakemu omikancu. Da- si je snov povesti neverjetna, se la- ho čita in se človek polagoma tudi v neverjetnost zviži. Cena 85c.

TOLOVAJ MATAJ. Spisal Franc Mil- činski. (151 strani.) Naš najboljši humorist je zbral v tej knjižici nekaj črtic, ki so tako ljubke in priske- re, da čitatelj ob čitanju zares uživa. Posebno zgodba o Cefizlju je na- ravnost klasična. Cena \$1.00

Pošljite nam

\$1

in mi vam bomo pošiljali 2 meseca

"Glas Naroda"

in prepričani smo, da boste potem stalni naročnik.

UMIRAJOČE DUŠE. Spisal Ilka Vašte. (220 strani.) Roman iz stare Ljubljane. Značaji so izrazito opi- sani, istotako tudi takratne navade. Ljubljana nam je povečini znana iz začetka sedanjega stoletja, kdor jo pa hoče poznati iz prejšnjih stoletij, naj prečita ta roman. Ne bo mu žal. Cena \$2.50

CVETJE V JESENI. — VISOŠKA KRONIKA. Spisal Ivan Tavčar. (418 strani.) "Cvetje v jeseni" in "Visoška kronika" sta najboljši de- li pisatelja Tavčarja. Kritika je so- glasnega mnenja, da je v teh dveh delih prekosil samega sebe. Obe se- janji se vršita v Škofji Loki oziro- ma v Poljanski dolini. Cena \$2.50

ZADNJA NA GRMADI. Spisal Franc Jaklič. (268 strani.) Tudi dolenska Ribnica je imela svoj čarovniški proces. Pisatelj Jaklič je na podla- gi zgodovinskih virov dobro opisal preganjanje in kaznovanje "čarov- nice," ki so bile sicer povsem ne- dolžne ženske. Cena \$1.00

ZADNJA PRAVDA. Spisal J. S. Baar. (184 strani.) Povest je prevedena iz češčine. Ob čitanju se čitatelj vživi v življenje nam sorodnega češ- kega človeka. Baar je priznan češki pisatelj, in boljšega prevoda si sko- ro ne moremo želeli. Cena 85c.

ZLOČIN V ORCIVALU. Spisal E. Ga- boriu. (246 strani.) Gaboriau je bil bolj ustvarjen za detektiva nego za pisatelja, dasi je tudi kot pi- satelj nedosegljiv. Čitatelj ne reši v romanu zagonetke, dokler ne pre- čita do konca. Cena \$1.00

ŽIVI VIRI. Spisal Ivan Matičič. (411 strani.) Najznamenitejša delo pi- satelja "Na krvavih poljanah." Pi- satelj je segel v najbolj zgodnjo zgo- dovino ter mojstrsko razvil snov do današnjih dni. Lepo vezana knjiga bo kras vsaki knjižnici in vsak jo bo čital z zanimanjem. Cena \$2.00

AGITATOR. Spisal Janko Kersnik. (99 strani.) Janko Kersnik je po- leg Jurčiča najbolj znan in priljub- len slovenski pisatelj, kar jih je ži- velo v drugi polovici devetnajstega stoletja. Njegovega "Agitatorja" bo sleherni čital z užitkom. Cena \$1.00

ČEČI CESARJA MONTEZUME. Spi- sal M. Rider Haggard. (383 strani.) Delo, ki zavzema odlično mesto v svetovni literaturi. Napeto do skraj- nosti. Čitatelj bo roman z užitkom prečital od začetka do konca. Cena \$1.50

Naročniki!

Pasite na ŠTEVILKE poleg naslova, ki pomenijo: prva mesec, druga dan in tretja pa leto, kdaj vam naročnina poteka. Naprimer: — 5.25.38

TO POMENI, da vam je naročnina potekla 25. maja 1938

Posilite pravočasno, da nam prihranite nepotrebno delo pošiljanja opominov.

GLAS NARODA, 216 W. 18 St., New York

ZEMLJEVIDI

POKRAJNI ROČNI ZEMLJEVIDI:
JUGOSLAVIJA 25
CANADA 40
ZEMLJEVID CELEGA SVETA 25
ZEMLJEVID AVSTRIJSKE-ITALIJSKE FRONTE (L. 1918) 25
ZDRUŽENIH DRŽAV
Mali zemljevidi (velikost 12x20 inčev) 10

ZEMLJEVIDI POSAMEZ-NIH DRŽAV:
Alabama, Arizona, Arkansas, California, Kansas, Kentucky, Louisiana, Michigan, Minnesota, Missouri, Montana, Nebraska, New Hampshire, New Jersey, New York, North Carolina, North Dakota, Ohio, Oklahoma, Oregon, Pennsylvania, Rhode Island, South Carolina, South Dakota, Tennessee, Texas, Utah, Vermont, Virginia, Washington, West Virginia, Wisconsin, Wyoming

ZNIZANE CENE

TURISTIČNI VODNIK

Illinois, Minne- sota, Michigan, Wisconsin, West Virginia, Ohio, New York, Virginia

Vsebuje glavne ceste, železnice, električne proge, okraj, mesta, trgi, vas, poštni ura- di, jezera, reke itd.

Posamezne države 38c.

Narodnim je priložiti denar, hotel ali v gotovini, Money Order ali pošto znamko po 1 ali 3 centa. Če pošljete gotovino, računamo- rafije plus.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"
216 W. 18 St., New York

ADVERTISE IN "GLAS NARODA"

Slovenic Publishing Company

Kratka Dnevna Zgodba

ALPHONSE DAUDET:

ARLEŽANKA

Češ iz mojega mlina v vas, hura mimo kmetije, ki stoje ob cesti, za velikim dvorjem, ki je vse posajeno z rastlinami. To je prava provalna hiša. Streha je pokrita z rdečo opeko, pročelje z velikimi okni je široko in rjavobarvano, gori na vrhu strehe pa je vetrnica, križec za dviganje kamnov in nekaj šopov sena, ki moli ven. Zokaj me je prav ta hiša zanimala? Zakaj so mi ta zidala vrata stiskala srce? Ne bi mogel tega povedati, vendar sem se skoraj bal tega stavanja. Preveč tišine je bilo okoli. Kadar sem šel mimo, ni noben pes zalajal in pegatle so se brez kričanja razpršile. In odznotraj ni bilo tudi nobenega glasu slišati. Nič, še kraguljička mule ne. Če bi ne bilo belih zaves in dima, ki se je dvigal iznad strehe, bi mogel človek misliti, da je ta kraj neobitven.

Včeraj proti poldnevni sem se vračal iz vasi, in da bi se rkril soncu, sem šel ob zidu v senci brestovcev. Na cesti pred kmetijo so molčeli hlapeci prav kar naložili voz sena. Vrata so bila odprta. Mimogrede sem pogledal na dvorišče, opazil sem velikega, že čisto osivelega starca, ki je bil naslonjen s komolci na široko kamenito mizo in stiskal glavo med dlani. Obleden je bil v obleko, ki mu je bila prekratka, na glavi je imel pa raztrgano čepico. Ustavim se. Eden izmed mož an pošepne: "Pet! Gospodar je to. Tukaj je že ves čas, odkar se mu je sin ponesrečil."

V tem trenutku prideta mimu naju žena in majhen deček, ki sta bila oblečena v črno, z molitveniki z zlato obrobo v rokah in izginejo skozi vrata.

Mož nadaljuje:

"Gospodinja in anjaši sin, ki se vračata od mase. Odkar se je fant ubil, hodita vsak dan tja. Ah, gospod, kakšna žalost! Oče se zdaj nosi žalno obleko; ne morejo ga pripraviti, da bi se preoblekel. Hi, hi, konjiček!"

Voz se je začel pomikati. Ker sem pa hotel kaj več zvedeti o tem, sem poprosil vozniaka, ali smem prisesti; ko sem sedel gori na senu, sem zvedel vso to pretrajljivo zgodbo.

Jan mu je bilo ime. Bil je dober kmečki fant dvajsetih let, pameten kot dekle, močan in odkrit. Ker je bil zelo lep, so ženske kaj rade gledale za njim; toda njemu je samo ena rojila po glavi — neka mala Arležanka, ki je bila vsa v zamestu in čipkah, ko jo je nekoč videl v Arlesu.

Doma sprva niso bili veseli te zveze. Bila je na glasu kot spogledljivka in njeni starši niso bili tu doma. Toda Jan je hotel svojo Arležanko za vsako ceno. Rekel je:

"Umrl bom, če mi je ne daste!"

In tako so se morali vdati. Sklenili so, da se bosta poročila po žetvi.

Neke nedelje zvečer je družina pravkar povečerala: bila je skoraj ženitovanjska gostija. Neveste sicer ni bilo zraven, toda ves čas so pili na njeno zdravje. Nenadoma se pojavi pred vrati neki mož, ki s tresčim se glasom prosi, da bi šel na samem govoriti z gospodarjem Estevom. Ta se dvigne in odide na cesto.

"Gospodar," mu reče mož, "vi nameravate poročiti svoje ga otroka z neko malopridnico, ki je bila že dve leti moja ljubica. Kar vam govorim, tudi dokažem. Tu so pisma. — Starši vedo vse in so mi jo obljubili. Po vsem tem jaz mislim, da ona ne more več biti žena koga drugega."

"Dobro," pravi gospodar Esteve, ko pregleda pisma; "vstopite in izpijte kozarec muckata."

Mož odgovori:

"Hvala, čutim večjo žalost, kot pa želo."

In odide.

Oče se hladnokrvno vrne in sede za mizo; gostija se je veselo končala.

Tisti večer sta gospodar Esteve in sin odšla skupaj po polju. Dolgo sta ostala zunaj; ko sta se vrnila, ju je mati še vedno čakala.

"Žena," reče gospodar, ko ji privede sina, "objemi ga! Nesrečen je..."

Jan ni več govoril o Arležanki Vendar jo je še vedno ljubil, in sicer bolj kot kdaj poprej. Toda bil je preponosen, da bi kaj rekel: in to ga je, ubogega otroka, ubilo. Včasih je po vse dneve prebil sam v kakšnem kotu, ne da bi se ganil. Druge dneve se je pa spravil na polje in je sam opravičeval deset dnarjev. Ko se je pa približal večer, se je napotil proti Arlesu in hodil toliko časa, da je zagledal na zapadnih tanke mestne zvonike. Tedaj se je vrnil. Nikoli ni šel dalje.

Ljudje na kmetiji so ga videli vedno tako žalostnega in zapuščenega, toda niso vedeli, kaj naj store. Bali so se kake nesreče. Nekega je mati, bilo je za mizo, s solzami v očeh pogledala in mu rekla:

"No, poslušaj, Jan; če jo na vsak način hočeš, ti jo bomo dali..."

Oče je ves zardel od sramu

po vesil glavo...

Jan je odkimal in odšel ven. Od tega dne pa je spremenil način svojega življenja; da bi pomiril starše, se je na zunanji kazal vedno veselega. Hodil je na ples, v gostilne in na pastirska razveseljevanja.

Oče je rekel: "Ozdravil je." Mati se je pa vedno bala in je še bolj čuvala nad svojim otrokom.

Jan je spal z mlajšim bratom poleg lopa za sviloprejkami, tudi uboga starka si je dala napraviti posteljo poleg njune sobe. Morda bo treba kdaj ponoči sviloprejkam pomagati.

Prišel je praznik sv. Elije, patrona gospodarjev.

Na kmetiji je bilo veliko veselje.

Za vse je bilo dovolj jedade in kuhanega vina, kot da bi deževalo izpod neba. Potem pa petarde, rakete in barvanih lampijonov polni brestoveci! Živel sv. Elija! Plesali so, da so bili utrujeni do smrti. Najmlajši sin si je prežgal nov uknjič. Tudi Jan je bil videti zadovoljen: hotel je poplesati še z materjo; uboga žena je zaradi tega od same sreče jokala.

O polnoči so šli spat; bili so že vsi hudo potrebni spanja. Toda Jan ni spal. Mati je potem pripovedoval, da je vso noč ihtel. Ah! pravim vam, mečno ga je tisto razjedalo.

Ko se drugega jutra začne svitati, zasliši mati nekoga, ki je tekel skozi njeno sobo. Kot da bi nekaj zaslišala:

"Jan, ali si ti?"

Jan ne odgovori: bil je že na stopnicah. Mati hitro, hitro vstane.

"Jan, kam greš?"

Jan je bil že napodstrešju; ona pa za njim:

"Za božjo voljo, sin!"

Jan zapre vrata in jih zapahne.

"Jan, moj sin, odgovori! Kaj misliš storiti?"

Tipaje s svojimi starimi rokami išče kljuko. Odprlo se je okno in padec telesa na dvorišče; to je bilo vse.

Ubogi fant si je dejal: "Preveč jo ljubim. Odšel bom..."

Ah, kako bedna so človeška srca. To je pa vendar preveč, da zaničevanje ne more ubiti ljubezni!

Tisto jutro so se ljudje na vasi spraševali, kdo se je tam spodal ob Estenovi kmetiji tako jokal.

To je bila mati, ki je z mrtvim sinom v naročju vso noč prejkala na dvorišču pri kamenitni, z roso in krvjo pokriti mizi.

NEIMOELLER BO PISAL V ZAPORO

BERLIN, Nemčija, 24. maja. — Protestantki pastor Martin Niemoeller, ki je bil poslan v koncentracijsko taborišče, ker se ni hotel pokoriti nazijskim odredbam, bo imel na razpolago sobico, v kateri bo lahko pisal. Dobil bo tudi pisalni stroj. Vse, kar bo napisal bo pa moral pokazati nazijskim oblastim.

"GLAS NARODA" pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

SPOMIN NA STARO DOMOVINO
"NAŠI KRAJI"
ZBIRKA 87 SLIK iz vseh krajev Slovenije. V finem bakrotisku na dobrem papirju, v velikosti 5x7 1/2 inčev
Ta krasna zbirka, vas stane samo \$1
SPADA V VSAKI SLOVENSKI DOM

Največja zaloga slovenskih knjig v Ameriki!

V knjigarni "Glas Naroda" lahko dobite vsakovrstne slovenske knjige naših priznanih pisateljev: Cankarja, Tavčarja, Jurčiča, Preglja, Kmetova, Milčinskega, itd. V zalogi imamo prevode del svetovnoznanih mojstrov, Gospodarske, gospodinjke in poučne knjige... Igre, pesmi, zemljevide.

Ljubitelji lepe knjige naj pišejo po cenik knjig, ki jih imamo v zalogi.

"GLAS NARODA" (Dep. K) 216 W. 18th Street, New York

RAZNE VESTI

SPREJEM NEMŠKEGA CESARJA V RIMU PRED 400 LETI.

Ves svet piše, kako je bil te dni v Rimu sprejet vodja nemškega rajha Hitler. Ne bo malo zanimivo, če primerjamo, kako je bil pred 400 leti v Rimu sprejet tedanji nemški cesar Karel V., ki je bil tudi španski kralj ter najmočnejši vladar vsega tedanjega sveta. Cesar Karel V. je prišel v Rim dne 5. aprila l. 1536, torej je od tisega sprejema preteklo že 402 let in en mesec. Takrat je vladal na prestolu sv. Petra v Rimu papež Pavel III. iz rodovine Farnese. Ta je hotel, da bi bil cesar Karel V. v Rimu tako sprejet, da bi mu sta sprejem ostal v trajnem spominu. Že decembra meseca

npejšnjega leta so v Rimu postavili poseben odbor, ki je zboroval na Kapitolu. Njegova naloga je bila pripraviti vse potrebno za čim lepši sprejem tedanjega najmočnejšega vladarja sveta.

Ta odbor je tudi v glavnem določil, kaj naj prebivalstvo prispeva pri okrasitvi svojih poselij. Meščani so v tem oziru dobili glavna navodila, kako naj okrase svoje hiše, da bo vse skladno okrašeno. Odlučili so se za cesto, ki je bila deloma že v starih rimskih časih cesta zmagoslavja. Vodila je skozi vrata sv. Boštjana med Palatinom in hribom Celius, kjer vodi dandanes Via del Triumfi. Nato je šla pot skozi slavolok cesarja Tita ter cesarja Septima Severa. Ustno poročilo pripoveduje, da je bi-

lo takrat podrtih več hiš, da je bila narejena tedanja Cesta zmagoslavja.

Cesar je prihajal od Neaplja. Na dan sprejema ga je pri cerkvi Quirio vadis na Apijski cesti pričakoval ves kardinalski zbor ter ga nato v sijajnem sprejemu vodil v mesto. V sprejemu je takrat kralovalo 4000 mož cesarskih pešcev ter 500 vitezov v blestečih se oklepih. Nato so šli kardinali ter cesarjeva telesna straža. Vse cesarjevo spremstvo se je lesketalo, cesar sam je bil silno preprosto oblečen.

Ko je cesar prišel do velikankega koloseja, je dal ustali viti ter je do dna duše pretresen nekaj časa gledal tisto velikanstvo zgradbo, ki je še kazala znake nekdanje veličine, ki pa je v njej bilo prelito to-

liko krišćanske krvi. Cesar se je v duhu globoko poklonil krišćanskim mučenikom, ki so v tem poslopju dali kri za Kristusa.

Cesarski sprejem je nato krenil čez Forum Romanum in čez Kapitol na trg sv. Marka blizu Beneške palače. Tam je stal veličasten slavolok, ki je zanj naredil načrt Sangallo. Slavolok je bil narejen iz lesa. Vasi pravi o tem slavoloku, da bi ga bilo treba prišteti k 7 čudom sveta, če bi bil narejen iz marmorja in ne iz lesa.

VODKA PROTI ŠAMPANJCU.

Nobena tajna ni več, da je v Rusiji vodka zopet zelo priljubljena, in da vzbuja to na uradnih mestih razumljivo bojazan. Prvotne prepovedi niso zadostevale in zato se kaže zdaj prizadevanje, da bi pili ljudje kaj drugega, ne pa da se zastrupljajo z vodo. Komisar Mikojaev je predlagal, naj bi se povečala proizvodnja šampanjca in drugih vin, ki naj bi prišla na trg po zmernih cenah, da bi avtomatično podrla vodko. Ta predlog je bil deloma sprejet in za letos je bila proizvodnja šampanjca povečana za en milijon steklenic.

Istočasno je bilo poskrbljeno da bi bil sovjetski šampanjec po svoji kakovosti enak franceskemu. To se pa zaenkrat še ni posrečilo. Sovjetski šampanjec odgovarja približno šampanjcu, ki so ga izdelovali skrivaj v Kaliforniji, ko je bila v Ameriki še v veljavi prohibicija. Rusi sicer radi pijejo šampanjec, toda vodki se ne morejo odpovedati in tako pijejo oboje. V državnih trgovinah stane zdaj steklenica šampanjca 15 do 18 rubljev v hotelih po 26.

ADVERTISE IN "GLAS NARODA"

Karl May

IZ BAGDADA V ŠTAMBUK

4 knjige, s slikami, 627 strani
VSEBINA: Smrt Mohamed Emina. — Karavana smrti. — Na begu z Goropa. — Družba En Nast.
Cena \$1.50

KRIŽEM PO JUTROVEN

4 knjige, 598 strani, s slikami
VSEBINA: Jezero smrti. — Moj roman ob Nilu. — Kako sem v Mekko romal. — Pri šamarih. — Med Jeridi.
Cena \$1.50

PO DIVJEM KURDISTANU

4 knjige, 594 strani, s slikami
VSEBINA: Amadija. — Beg iz ječe. — Krona sveta. — Med dvema ognjema.
Cena \$1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV

4 knjige, s slikami, 577 strani
VSEBINA: Brata Aladžija. — Koča v soteski. — Miridit. — Ob Vardarju.
Cena \$1.50

V GORAH BALKANA

4 knjige, s slikami, 576 strani
Kovač Šimen. — Zaročja z zaprekami. — V golobjaku. — Mohamedanski svetnik
Cena \$1.50

SATAN IN IŠKARIOT

12 knjig, s slikami, 1704 strani
VSEBINA: Isseljenci. — Yuma Šetar. — Na sledu. — Nevarnosti nasproti. — Almaden. — V treh delih sveta. — Idajalec. — Na lovu. — Spet na divjem zapadu. — Rešeni milijoni. — Dediči.
Cena \$3.50

WINNETOV

12 knjig, s slikami, 1753 strani
VSEBINA: Prvikrat na divjem zapadu. — Za življenje. — Nšo-či, lepa Indijanka. — Prekletstvo zlata. — Za detektiva. — Med Komančih in Apači. — Na nevarnih potih. — Winnetov roman. — Sans Ear. — Pri Komančih. — Winnetova smrt. — Winnetova oporoka.
Cena \$3.50

ŽUTI

4 knjige, s slikami, 597 strani
Boj z medvedom. — Jama draguljev. — Končno. — Rih in njegova poslednja pot.
Cena \$1.50

Naročite jih lahko pri

Važno za potovanje

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti tega od tam, je potrebno, da je posrednik vseh stvari. Veliko naših dolgoletnih starih vam zamerimo dati najboljša posrednika in tudi vse potrebne predpise, da je potovanje odobeno in hitro. Kdo se za to ne obzira na nas za vsa posrednika.

Mi posredujemo vse, bodisi prenoči za povratno dovoljenje, potni list, vize, in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjšo stroško.

Nedržavljeni naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se doli in Washington povratno dovoljenje. RE-ENTRY PERMIT. trpi najmanj en mesec.

Priloge tega tako za brezplačno navodila in zagotavljanje vam, da boste porini in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(Travel Bureau)

216 West 18th Street
New York, N. Y.

Slovenic Publishing Company

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

Boj za ljubezen

ROMAN IZ ŽIVLJENJA ZA "GLAS NARODA" PRINEBIL: I. H.

15

Tako se prične pripravljati na odhod, se je odglasila, si preskrbela potni list, je rešila še več drugih zadev in je slednje pisala pismo Ralfu Tiefenbachu. V nedeljo opoldne pa se odpelje v Hamburg. Kapi vojni listek tretjega razreda, toda pelje se z brizovlakom, da bo v Hamburgu imela že dovolj časa, da si najde prebivališče.

In imela je srečo. Na neki majhni hiši ob cesti, ki pelje v Altono, zagleda napis, iz katerega razvidi, da se dobe sobe za vsakdanje stanovanje. Sobo je našla. Kmalu pa svoji gospodinjji pove, kaj namerava in jo vpraša, ako bi ji mogla dati kak rasvet.

To je k sreči gospodinja — pisala se je gospa Ludersen — mogla storiti. Njen svak, prvi steward na nekem velikem prekoceanskem parniku ji je potožil, da je glede svojega posla v veliki zadregi. Eno svojo stewardesso je moral pustiti v New Yorku, ker je morala na operacijo. Sicer ni bilo nič nevarnega in bo pozneje zopet mogla nastopiti svojo službo, ker je bila zelo pridna in zanesljiva in tudi sem ne bi rada izgubila dobre službe. Za vožnjo v New York pa je svak potreboval drugo stewardesso in mogoče se bo napravilo, da bo gospica Marten dobila to službo, seveda, ako bo mogla vse opraviti, kar bo od nje zahtevano. Prijazna žena takoj telefonira svojemu svaku in ga vpraša, ako je mesto že zasedeno.

Rozana pa je imela srečo. Mesto je bilo še prazno. Svak gospa Ludersenev je bila Rozana všeč in ji objubi, da jo bo vzela s seboj, posebno še, ko mu je zagotovila, da zna in more delati vse, kar zahtevajo od stewardesse v prvem razredu.

Rozana se s pristočno zahvalo poslovil od svoje gospodinjje in odide s prvim stewardom iz hiše, da takoj nastopi službo.

Vse je šlo dobro. Njen potni listje je bil v redu, prav lahko se je navadila na vse, kar so od nje zahtevali in ker je bila samo nadomestna moč, so se na njo tudi ozirali.

Rozana je bila sicer nekoliko v zadregi, ko se je morala potnicam prvega razreda postaviti na uslugo, toda kmalu se ji je posrečilo, da se je priljubila vsem. Spretno in hitro je stregla damam, je pripravljala kopelji, prinašala zajtrk, ako so ga hotele imeti v svoji kabini ter je spretno opravljal vsa dela postrežnice. Ničesar ni bilo, česar Rozana ne bi izvršila v zadovoljstvo vseh.

Dve gospe so ji zaupali tudi svoje otroke, ako so šle zvečer na kakšno zabavo.

Rozana je imela otroke zelo rada in posebno ji je bil všeč sin neke ameriške filmske igralkice, še bolj pa krasno dekletce nekega zakonskega para iz Kalifornije.

Masikatera potnica ji je tudi zaupala kako sladko skrivnost in ko je premagala prvi odpor proti napitnici, je bila še vesela, ako je bila za kakšno delo posebej plačana.

Imela je toliko dela, da ni imela časa misliti na svojo tugo. Zvečer je do smrti izmučena legla in je takoj zaspala. Njen tek je bil izvrsten, oskrba tudi za uslužbenca izborna in vsepovsod so jo prijazno srečavali.

Kalifornijanka, mati male deklice, ki se je Rozane tesno oklenila, je bila zelo lepa, pa tudi zelo nežna, toda boleha. Bila je v Nemčiji, kjer je s svojim možem in otrokom obiskala sorodnike, toda je zbolela, je bila operirana na slepiču in se je morala na svoji povratni vožnji zelo varovati. Ker je bilo dekletce zelo živo, je imela mati z njo veliko težavo in tako je prišlo samo po sebi, da se bolj in bolj oklepala Rozane, ki se je za otroka rada zavzela, da je imela mati večji mir.

Tudi dekličin oče, ki je ženo in otroka oboževal, je Rozani dajal vse priznanje. Toda Rozana je odločno odklonila, rekoč:

"Zelo me veseli, da morem skrbeti za malo Winnie, Mr. Lantham, prosim — opustite pa posebno plačilo za to," pravi mirno, pa odločno.

Mr. Lantham jo začuden pogleda. Ni bil navajen, da bi mu kdo odklanjal njegove velike napitnine.

"O — zakaj nečete? Saj pošteno zaslužite, kar vam hočem plačati."

Rozani nekoliko kri šine v glavo. Tedaj pa se njegova žena, ki je počivala na divanu, smeje dvigne in potisne njegovo roko navzdol.

"Pusti to, William, že davno sem opazila, da tvojim nimamo opravka samo z navadno stewardesso. Zdi se mi, da ni navajena jemati napitnine. Drugače se bomo izkazali hvaležne, kajti v resnici ne vem, kako bomo mogli brez prijazne Rozane izhajati."

Mala Winnie se Rozane iskreno oklene okoli vratu in oče se zasmeje:

"Kaj ne, Winnie, to je za tebe lepa spremljevalka in si pri njej lahko bolj živa kot pa pri mami. Toda ne bodi tako divja! Škoda, stewardess, da ste na tem parniku stalno nameščeni. Drugače bi nas morali spremiti v Kalifornijo. Winnie se zelo težko privadi na druge ljudi in vedno se drži svoje matere. Žal, da smo pozabili za hčerko vzeti s seboj služkinjo, ker naši sorodniki v Nemčiji žive v zelo skromnih razmerah in služkinje ne bi mogli vzeti pod streho. Poleg tega pa tudi nismo slutili, da bo moja žena zbolela in bo morala biti operirana."

"Da, William, na to sem že tudi jaz mislila. Rozano bi mogli prav dobro porabiti, je tako pridna in priročna, ve vse in zna vse, pred vsem pa zna ravnati z Winnie. Škoda Rozana, da ste stalno nameščeni. Kako dolgo še?"

Rozana se vzravna in s seboj potegne Winnie.

"Obvezana sem za to vožnjo, Mrs. Lantham."

Oba zakonca jo začudena pogledata.

"Samo za to vožnjo? Ali je to mogoče?"

Rozana jima pove, da se ima zahvaliti samo slučajju, da je bila za to vožnjo sprejeta za stewardess in da je samo gledala, da bi poceni prišla čez morje in da je hotela v Ameriki najti kakšno službo.

Tedaj pa se prične zelo živahen razgovor. Oba Rozano izprašujeta iz njenega življenja, in Rozana, ne da bi ji imela izdala svojih zadnjih doživljajev, ničesar ne zamolči.

(Dalje prihodnjic.)

Dopisi

Pittsburgh, Pa.

Cenjeno uredništvo:—

Ko va mravn pošiljam \$3.00 za polletno naročnico za Glas Naroda, zato se hočem tudi malo s kratkim dopisom oglasiti.

Nameraval sem opisati banket, ki je bil prirejen v počast dr. J. Adlešiču in njegovi soprogi. Ali ko sem zagledal odzadej pri vratih v dvorani Mr. Bakovinskega, sem vedel, da bo v tem pogledu on nekaj v svojem Tedenskem kotičku povedal. Nisem se motil: kot dober dopisnikar, je storil svojo dolžnost. Hvala vam, Ivan.

Včeraj sem dobil v roke pittsbuški list "Naprej." V tem listu je na prvi strani članek, tikajoči se dr. Adlešiča in banketa. Čudim se, da se more en človek tako daleč izpazabiti, da troši toliko nesramne laži v svet.

Tukaj bom citiral par odstavkov iz rečenega članka:

Članek (poznana oseba) pravi, da vdeležba ni bila velika. — Jaz pa rečem, to je laž. Vsaki prisoten, ki je imel kolikaj oči odprte, je lahko videl, da so bili v ogromni dvorani vsi stoli zasedeni.

Dalje pravi, "da so bila napredna slovenska društva že v naprej izključena." — Kdo je videl tam, da so kakšna društva komparativno nastopila? Jaz že ne.

Znamo nam je bilo prav dobro, ker je bilo pravočasno oglašeno v raznih slovenskih časopisih, katere osebe imajo vstopnice na prodaj. In tako si je mogel vsak poedini kupiti vstopnico. Nkdo ni bil izključen.

Dalje se dopisnikar nekaj

zamišlja ko pravi: "Pravijo, da je gost nerazumno čakal konca pesmi o svobodi." — Povej nam vendar, kdo in komu pravijo? Saj tebi niso pravili, ko si vendar sedel v neposredni bližini gosta. Podla laž!

Jaz vem, da sta odločna gosta vsako pesem navdušeno z aplavzom sprejela. Ampak beseda "pravijo" bo pred zaključkom dopisa omenjena.

Potem se navaja, "da so hoteli napredni Slovenci pozdraviti ljubljanskega komisarja." — Videl sem, da se je na sto in sto rojakov, moških in žensk, starih in mladih, gnetlo okrog gostov, prožajoči desnice v pozdrav. Nisem pa nikomur videl posebne uniforme ali napis, da bi mogel razločiti, kdo so "napredni" in kateri so "nazadnjaški."

Tudi ni res, da so Dečman in organizatorji banketa skrbeli, da na celim večerom ni bilo slišati nobenega Slovenca. Res pa je, kot mi je sam Mr. Dečman povedal, da je dobil v roke preobširen program. Preobilo lepega časa je vzelo večkratno nastopanje fantkov in deklet na odru, za kar mi mora vsak prisotnik priznati, da je res.

Znamo je, da se je nameraval prireditveni odbor v imenu slovenske naselbine gostoma zahvaliti za njiju poset, pa ni več čas dovoljeval.

Zdaj pa pogledimo, kako se kaže človek končuje. Premašam ga ravno takega, kot je pisan. Glasi se:

"Vkljub vsemu mu želimo srečno pot domov na italijanskem parniku, ki ga je pripeljal k nam, katere ni hotel niti videti, niti slišati."

PRELOM MED ANGLIJO IN MEHIKO

Na sliki sta mehiški predsednik Lazaro Cardenas (desno) in angleški poslanik O'Mally, ki je bil poklecan v London, ko je Cardenas odpoklical poslanika iz Londona zaradi spora o zapletbi petrolejskih podjetij.

Kakšna klobasa je to in kdo jo razume? Jaz že ne.

Vsaki dopisnikar naj bo toliko gentleman, da piše resnico. Tudi kritika na svojem mestu za dobro stvar je pomembna in dobro došla. Ako ne moremo ali nečemo odstraniti sebi protivnega mišljenja kaj drugega početi, tedaj tudi izmišljenosti in laži pustimo v stran. S slabimi dopisi sam časopis gubi ugled.

H koncu naj še ponovim. Dopisnikar pravi: "Pravijo, da je gost nerazumno čakal," itd. Saj besedo "pravijo" skoraj sleherni dan slišimo. Tako na primer pravijo, da bo kmalu konec sveta; pravijo, da bo vroče poletje. In pravijo, da mednik "Napreja" ni ameriški državljani.

Toliko za danes. Ako bo potreba, bom drugič omenil, kaj še več ljudje pravijo.

Pozdravi!

Nick Skube.

POTUJOČA MESTA.

V Ameriki se je potovanje v stanovanjskih avtomobilih tako razširilo, da so celi sloji prebivalstva neprestano na potovanju. Govori se že o modernih nomadih. V začetku predlanskega leta je bilo v Ameriki v prometu 300,000 stanovanjskih avtomobilov, zdaj pa jih je pa že dvakrat toliko. Znameniti ameriški statistik Roger Babson trdi, da bo leta 1938 že polovica ameriškega prebivalstva na kolesih. Večina teh nomadov pa je s severa. Jeseni potujejo proti jugu tja do Mexike, spomladi se pa vračajo nazaj.

Vodja tega pokreta je bivši mizar D. Burns. V nekem ameriškem listu je objavil o svojem pokretu članek, v katerem pravi med drugim:

"Stroški za tako potovanje znašajo mesečno 66 dolarjev za štirčlansko družino. Na olje in bencin ne odpadejo niti 4 dolarji dnevno, če prevozimo 250 milj."

V Evropi lahko potuje z avtomobilom samo kdor ima denar, v Ameriki je pa drugače. Čim prispe tak moderni nomad v vas, začne takoj delati reklamo in dobi navadno dovolj dela da se lahko prehrani do sledeče vasi. Dela lahko ceneje kakor domači delavci, ker mu ni treba plačati davkov. Zadržne čase vozi skupaj po 100 do 300 stanovanjskih avtomobilov. Tako so nastala nekakšna potujoča mesta. Burns

VSE PARKE

in LINIJE ki so važne za Slovence zastopa: SLOVENIC PUBL. C. YUGOSLAV TRAVEL DE 216 W. 18th St., New York, N. Y.

KRETANJE PARNIKO SHIPPING NEWS

28. maja: Conte di Savoia v Genoa
1. junija: New York v Hamburg Aquitania v Cherbourg Normandie v Havre
3. junija: Europa v Bremen
4. junija: Roma v Genoa
7. junija: Ile de France v Havre
8. junija: Queen Mary v Cherbourg Hansa v Hamburg
11. junija: Nieuw Amsterdam, Boulogne Rex v Genoa Columbus v Bremen Champlain v Havre
15. junija: Normandie v Havre Aquitania v Cherbourg Bremen v Bremen
18. junija: Conte di Savoia v Genoa
19. junija: De Grasse v Havre
21. junija: Europa v Bremen
22. junija: Queen Mary v Cherbourg Ile de France v Havre
25. junija: Vulcania v Trst
29. junija: New York v Hamburg Normandie v Havre Aquitania v Cherbourg
2. julija: Nieuw Amsterdam, Boulogne Bremen v Bremen Champlain v Havre Rex v Genoa

trdi, da je to zelo posrečena misel. Nasprotno pa pravi Babson, da so ti ljudje nevarnejši od puščavskega vetra in kobilice. Če bo ta pokret zajel večino ameriškega prebivalstva, pravi Babson, bo Amerika izgubljena.

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno do kdaj imate plačano naročnico. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Da nam prihranite nepotrebnega dela in stroškov, Vas prosimo, da skušate naročnico pravočasno poravnati. Pošljite naročnico naravnost nam ali jo pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kolikor imena so tiskana z debetimi črkami, ker so upravičeni odiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih. Zastopnik bo Vam izročil potrdilo za plačano naročnico.

- CALIFORNIA: San Francisco, Jacob Laushin
- COLORADO: Pueblo, Peter Cutig, A. Saffie Walsenburg, M. J. Bayuk
- INDIANA: Indianapolis, Fr. Zupančič
- ILLINOIS: Chicago, J. Bevilh Cicero, J. Fabian (Chicago, Cicero in Illinois)
- Joliet, Jennie Bambich La Salle, J. Spelch Mascoutah, Frank Augustin North Chicago in Waukegan, Math. Waršek
- MARYLAND: Kitzmiller, Fr. Vodopivec
- MICHIGAN: Detroit, L. Plankar
- MINNESOTA: Chisholm, Frank Gouze, J. Lafranien Ely, Jos. J. Peshel Eveleth, Louis Gouze Gilbert, John Vessel Hibbing, John Porše Virginia, Frank Hrvatich
- MONTANA: Roundup, M. M. Panian Washoe, L. Champa
- NEBRASKA: Omaha, P. Broderick
- NEW YORK: Gowanda, Karl Strnišna Little Falls, Frank Majo
- OHIO: Barberton, Frank Troha Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Jacob Resnik, John Slapnik Girard, Anton Nagode Lorain, Louis Balant, John Kumše Youngstown, Anton Kikelj
- OREGON: Oregon City, J. Koblar
- PENNSYLVANIA: Bessemer, John Jevnikar Broughton, Anton Ipavec Conemaugh, J. Brezorec Coverdale in okolici, Mrs. Ivana Rupnik Export, Louis Supančič Farrell, Jerry Okorn Forest City, Math Kamin Fr. Blodnikar Greensburg, Frank Novak Homer City, Fr. Ferencik Johnstown, John Polants Krays, Ant. Tauželj Luzerne, Frank Balloch Midway, John Zust Pittsburgh in okolici, Philip Progar Steelton, A. Hren Turtle Creek, Fr. Schiffrer West Newton, Joseph Jovan ...
- WISCONSIN: Milwaukee, West Allis, Fr. Skok Sheboygan, Joseph Kakeč
- WYOMING: Rock Springs, Louis Tauchar Diamondville, Joe Rohan

Vsak zastopnik izda potrdilo za svojo, katero je prejel. Zastopniko toplo priporočamo.

UPRAVA "GLAS NARODA"

FRANK KERŽE
KNJIGARNA "GLAS NARODA"
216 W. 18th St., New York, N. Y.

Pošljite mi — LETNIKOV "ČASA". Prilagam M. O. za

Ime
Naslov

NAROČILNI LIST

LETNIK "Casa"

STANE S POŠTNINO VRED

\$1.50

Vsak letnik obsega 12 zvezkov po 32 strani ter ima s prilogo vred nad 400 strani.

Lepše zbirke povesti, pesmi, zanimivosti, poljudnih razprav, koristnih nasvetov, itd., si skoro ne morete predstavljati.

NAROČITE TAKOJ, KAJTI ZALOGA NI VELIKA IN BO KMALU RAZPRODANA

"Glas Naroda"

216 West 18th St., New York, N. Y.

PRIPOROČLJIVO:

Keržetov "Cas"

Ko je znani slovensko-ameriški publicist Mr. Frank Kerže, ki piše v "Glasu Naroda" članke "Pod Vaško Lipo", izdal svojo mesečno revijo "ČAS", je zbiral in objavljaj gradivo, ki je trajne vrednosti in pomena ... Vsled tega je tiskal nekaj iztisov več, ki so vam zdaj v obliki letnikov na razpolago ... Te letnike lahko dobite pri KNJIGARNI "G. N.", 216 W. 18th St., New York.